

Iva Adamcová  
odpovídá na vaše dotazy

červenec 2020



# Iva Adamcová – Odpovědi / Červenec 2020

Vítám vás na Bečvě, kde se dovolenkujeme s velkou skupinou lidí, kteří poslouchají, a je nám tady dobře. Trošku nám zkomplikoval děj koronavirus, protože zítra měla být přednáška v Otrokovicích. Takže dnes namísto toho natáčíme audio, abychom alespoň lidem zodpověděli otázky, které si poslali. Ne všechny byly vytištěny, protože my už tady jsme týden a někdo posílá otázky na poslední chvíli. Ale zase tady jsou lidé s námi konkrétně na místě, kteří si mohli některé ty otázky napsat, takže ono se to doplní. Takže vás tady vítám, už celý týden (smích) a začneme.

***Smrt hmoty, odložení kabátku, co je potom? Stále pláčeme při úmrtí někoho blízkého a o smrti se málo hovoří. Prosím pohovořit, díky.***

Řeknu vám příběh jednoho človíčka, který žije dnes u nás na statku. Je to příběh krátký a velmi krásný, kdy v 6 letech si zkoušel na potoce ve svém rodném městečku na Karlovarsku, jak je silný led. A samozřejmě došlo k tomu, že led se probořil a on se dostal pod ledovou krustu a jeho tělo nenávratně zmizelo pod příkrovem ledu. A tatínek, který zachoval duchapřítomnost, se rozeběhl a předběhl tu vodu a skočil 2 metry a probořil led a kluka vytáhl po nějaké době. A on vyprávěl nádherný příběh, že od těch 6 let se nikdy nebál ničeho, protože vlastně zažil stav Ducha. Celou dobu byl nad tou vodou a viděl svoji tvář a svoje tělo, které v tu dobu nepovažoval za svoji tvář a za svoje tělo, jak projíždí jako pod zrcadlem a pod sklem tu ledovou plochu. A bylo mu to naprosto lhostejné. Nevlastnil ani svoje tělo, nevlastnil ani toho pána, který ho tam přišel vysvobodit, nevlastnil ani sourozence, ani maminku, kteří tam pobíhali. Protože vy ani nevíte, že to jsou potom vaši sourozenci a vaše tělo a vaše maminka. Vy si nepřivlastníte děj. To je to, co se učíte tady za svého života, abyste pochopili, kým jste a kým nejste. To, co si tady přivlastňují, a proto ty úkoly Ducha tady jsou, abyste nevlastnili ani sami sebe, ani vaše výdělků, ani vaše dluhy, ani vaše partnery, ani vaše děti. Dokonce ani děti, a proto vaše příběhy jsou tak dramatické z toho důvodu, že vlastně se přiblížíte aspoň v tom vědomém osudu a životu tomu, kým skutečně jste. Jste Vědomím všech. Vaše tělo vám ale zprostředkovává svými odpory, které automaticky máte nastavené a které později prohlédnete, že nejsou vaše, že vás klame a odděluje vás od svého Vědomí v druhém lidském těle. To je vaše realita.

Dokonce nemůžete být vlastně ani sami, protože jestliže zůstanete sami zavření někde dlouho se svým vlastním tělem, tak nejste sami, protože vedle vás je hmotná složka vašeho těla se jménem, které se za vás vydává, ale není vaše. Je naprosto stejně cizí jako druhá lidská těla a pozor, jste si vlastně nevědomí toho, že vy jste i druhými lidskými vědomími v různých lidských tělech. Proto se vývojově učíte odpouštět, nezlobit se, nemít špatný vztah ke druhému člověku a ani ke svému tělu, kdybyste si třeba něco vyčítali. Děj musí být prožit naplno a na 100% a vy jste si ho objednali. Takže vidíte, že jenom tělo pláče, když jakoby vám nalhává, že někoho ztrácíte. Ve skutečnosti vás odděluje od Vědomí v druhém lidském těle, které odložilo svůj kabát a stalo se vámi v tom nehmotném světě, a pokud vaše tělo zažije a prožije ten odpor, který vám nastaví ten pláč a ten stesk, tak vás oddělí od něj. On od vás nikdy nebude oddělen, naopak vy

ho opouštíte. A to je důležité samozřejmě prožít. Lidé, kteří by měli veliké Ego a dnes by slyšeli, co říkám, si budou myslet, že jsem necitelná, bezcitná, nemilující. Naopak, tohle je skutečná láska, jednota a respekt ke svému vlastnímu vývoji celku. Tomu se říká, tomuto stavu, běžně ve 3D – osvícení, ale jinak je to prohlédnutí celku - kdo jste. Je to výše Vědomí, která se povýší a dnes k tomu směřuje veliké množství lidí oproti minulosti, která tady byla na planetě. Já si myslím, že by to mohlo stačit.

***Milá Ivanko, víme, že těm, kteří mají tu příležitost zúčastnit se aurického sezení, může odtéct část platby. Je to jediná možnost, nebo je možné, aby něco podobného nastalo například po poslechu tvých přednášek? Děkuji za odpověď a za všechno. Eva***

Při poslechu přednášek, kdy vám docházejí věci, a pozor, vše je nastavené. Nezapomínejte, že je nastavené, že půjdete na přednášku, nebo že si poslechnete tu a tu část, kterou si zvolíte, protože vždycky to volí Nadjá. A máte už nastaveno, co pochopíte a co ne. Vzpomeňte si, já jsem kdysi byla v Liberci a tam mně dvě ženy daly nádhernou otázku: „Proč, když teda je všechno nastavené, tak proč tak donekonečna vysvětluju?“ A já jsem tam odpověděla: „Protože to je nastavené“. Ano, Ego tříští věci a neví, že ten děj je kompletní, že tam ta Iva taky musí takhle furt kecat teda jako a vysvětlovat, protože vy máte nastavené v určitém časoprostoru vaše pochopení anebo samozřejmě nepochopení. Takže ano, když se dělá aurické sezení, tak já učiním prohlášení, které je vlastně žádostí společného našeho Vědomí přes ústa Ivy, které nemá odpor. Pamatujte si, že všechno, co je pod odporem, to znamená všechno je pod odporující složkou, se účastní magických jevů. To znamená člověka, který by měl v životě odpory k čemukoliv, ještě ovládá hmota, on si ještě není jistý, to znamená, že zasahuje magie, aniž byste si to uvědomovali, protože ten stav jenom ubývá. Ale pokud to tělo je mrtvé, to znamená, nemá odpory, pak se božské Vědomí účastní výuky svého vlastního Vědomí v druhých lidských tělech a tehdy prohlašuje sám Otec žádost a v případě, že čakra, která je zrovna v procesu odporu, to znamená platby, odpor - následuje platba, může odtéct část. To znamená, že když budete poslouchat a pochopíte něco, a i kdybyste poslouchali prohlášení, může se otevřít, ale nemůže odtéct přes ruce a srdce - mně to teče přes srdce, ale spustí se platba. Říkala jsem vám, že když budete na statku a bude se dít aurické sezení, tak ta platba, která prochází, ona vám zůstane v míře, kterou jste ještě nepochopili do 100% to, co Iva říkala, ale odteče to přes to druhé tělo. Já jsem něco jako vysavač. Já jsem si nedávno někde dělala legraci, že jsem jako teta ETA. Ale pokud tam nejsem, tak si to zaplatíte, což je taky dobře. Zaplatíte si to ve 100%. Je nastaveno, že to v té chvíli uslyšíte, že jste to v té chvíli pochopili a že platba proběhne. A tak je to taky správně přece, ne? Budete se muset rozhodnout. Cesta zpátky nevede. Jestliže už víte a znáte podmínky, které jsou tady nastaveny, tak musíte přijmout cokoliv.

Já jsem dokonce nedávno... a slyším to z mnoha, z mnoha stran, jsou zde i písničky dnes, třeba Kabáti mají neuvěřitelnou píseň, tam se zpívá, teď to asi špatně... já neumím jakoby opakovat někoho, ale píše se tam: že nikdo neví, kam se ta planeta točí a že se točí a to si pište, že své dary budete muset vrátit, ale že si své dluhy budete muset zaplatit. Takže ono se to dostává do podvědomí přes textaře, i kdyby tomu někdo

nerozuměl, tak přece jenom vám pomalinku, tomu celému Vědomí dochází, že spoustu věcí je tu trochu jinak než by mělo být a vy se k tomu všichni samozřejmě dopracujete. A objevuje se to i v písních, které se samozřejmě hrají na veřejnosti. Také si pamatuju, Olga Lounová má tu písničku, teď si nevzpomenu jak se...“Jsem optimista“, ano, ano to je přesně taky tak. Tam někdo může ty texty pouze psát a je to takové odlehčení, někdo, kdo si toho všimne a pak jsou i ti, kteří si toho nevšimnou, že jo samozřejmě. Ale platí to. I takovéto věci na vás platí. Samozřejmě chce to svůj čas, nemůžete si poslechnout a najednou zkrátka začít žít jinak, to nejde. Vaše tělo má paměti posledních odporů a na ty navazuje a strhává vás do posledních reakcí. Takže chce to trpělivost, optimismus, ale absolutně stoprocentní. A pamatujte si, pokud to dokážete ten stoprocentní optimismus, uvidíte neuvěřitelné věci, které dnes nemůžete vidět.

Já vám řeknu jenom jednu maličkou věc, my jsme si o ní vyprávěli už včera večer. Nedávno jsem měla debatu s lidmi, kteří se pohoršovali nad tím, že jistá etnická skupina v Čechách, a možná i na Slovensku, že dostává veliké přídavky od státu. A ta skupinka lidí se tak trochu pohoršovala a pak tam někdo řekl: Jo, jo, já jsem slyšel takovou tu jednu ženu z této etnické skupiny, jak říkala: „Ty Maruno, ty dostáváš 51.000 měsíčně a ty s tím nevydržíš, kam ty peníze dáváš?“ A já jsem tenkrát v té skupině řekla: „Pamatujte si, kdyby nedostávala tato etnická skupina... a pozor, jsou naprosto dokonalou, vyváženou částí vás samých všech. Vy máte v osudu všechny lidi, které potkáváte, to znamená i tyto lidi, a vy jste si je mnohdy zahráli. Když jste si je zahráli, dnes už vám nebudou vadit, oni sem patří zkrátka a jsme My. Je to stejný jeden Duch, nikdo není ani horší, nikdo není ani lepší. Ale oni v tom DNA mají zkrátka věci, které se ještě vymykají morálce člověka, který tady už bude samozřejmě déle. Protože Vědomí se vsunuje pod planetu po malých dávkách, ale nejste od sebe zase oddělení velmi dlouhými časy. To je iluze, že jste lepší nebo že byste mohli být lepší než někdo. Tak to není. Dokonce není tady nikdo lepší, i kdyby měl vysoké IQ, ale jeho EQ by bylo krátké, protože on tady má pouze něco vymyslet a ještě si to nepřivlastňovat. Pozor, jo. To jsou obrovské zkoušky, které se tady dnes dějí. A já jsem jim řekla: „Buďte rádi, že dostávají tyto své příspěvky a jsou veliké. Nezlobte se, protože vás to chrání. Jejich morálka není taková, že by třeba někoho neobrali a ta kriminalita by se eventuálně mohla zvednout o veliký kus.“ Takže vidíte, že vás vlastně ten svět chrání, ale vás to nenapadne, pokud to nebudete vidět jako dobré. Oni sami z těch peněz nic nebudou mít, protože si kupují lásku druhého, kupují si alkohol, cigarety, předvádějí se. Takže ten velký peníz, který možná by vám stačil jenom zčásti na celý měsíc, a zbytek byste šetřili, oni neumí neutratit a stejně žijí úplně nuzně, tak jako třeba by byl někdo bez peněz. Nemůžete vědět, jaký je skutečný obraz života druhého člověka. Je všechno opravdu správně.

***Deprese nejsou platba, ego nás zkouší, co vydržíme. Prosím o podrobnější vysvětlení, Ivanko.***

Ano, deprese nejsou platba, zkuste si představit, že budete podléhat mnohému pesimismu. Dejme tomu směrem do rodiny, něco se odehrává, máte tam strachy, obavy. Pak vám tělo podvrhuje, že nejste třeba tak dobří jako ti druzí, že si něco nezasloužíte a je tam víc třeba směrů, úhlů, do kterého v životě se díváte. A v tom

případě se bude dít to, že vás tělo bude zkoušet. Bude vás zkoušet z toho, jestli vydržíte a nemusí vám ani nalhávat věty, které vám podsouvá, a které jsou depresivní, ale stačí pocity tíhy, pocity smutku. Pocity deky, kdy se vám nelíbí vůbec na světě. Nelíbí se vám, i když slunce svítí a někdo se na vás usměje. A vy potřebujete samozřejmě tyto pesimismy odpinknout, nejsou vaše. Skutečně vám je nalhává vaše tělo, které ví, co na vás platí. Pokud nepřijmete, že ty deprese máte, tak se jich nikdy nezbavíte. Vy potřebujete souhlasit. Ano, jestliže já mám deprese, mám je mít, ano, šup, házej je na mě. Tehdy jste schopní oddělit svoje Vědomí od Vědomí svého těla, které vám nikdy nepatří... Povědej.

***Z předchozí debaty vyplynulo, že je zbytečné používat ženskou antikoncepci a pánskou ochranu.***

(Ivanka se směje). Tak to není samozřejmě, protože i to, že tě to napadne, že to použiješ nebo nepoužiješ, to je nastavené. Takže vidíte, že tyto věci se dějí, navíc se odehrává, že i to tělo, které je připravené být oplodněno v této fázi, tak bude nebo nebude. Až budete všichni v 5D, tak se tyto věci budou dít automaticky, protože budete vědět, že teď máte zplodit dítě. Ve 3D to nevíte, protože jsou nastaveny odpory těla, buď ve vývoji a v osudu, což se musí odehrát. Vezměte si, někdo touží po dítěti a nemůže ho mít a někdo zase ho odmítá, nechce ho a pořád plodí. Tak to jsou věci. A to je pro svět 3D. V 5D už si automaticky to tělo řekne, kdy bude mít ten hormon a vy to budete vidět, že teď oba dva jdete svorně vytvořit další pokračování Ducha. Ale pro 3 D svět to ještě prosím vás nezkoušejte, jakože byste se tomu úplně oddali, že to je úplně jedno, jestli budu mít nebo nebudu mít. Ano, jednou to přijde, ale ještě na to není čas. Ještě tady 3D svět má dost velká a silná pravidla, která tady pracují... Tak další.

***Ivanko naše milá, prosím o prohlášení na páté čakře, sluch, dutiny, zánět. Děkuji.***

Tak zavřete si raději oči, aby vás nic nerušilo. Pátá čakra je samozřejmě o komunikaci, ona teda souvisí tak trošičku i s první čakrou, protože máme pět smyslů. Je to zrak, sluch, čich, hmat a chuť. Hmatem ohmatáváte svět, to je to, co souvisí s kůží a s první čakrou. Takže vidíte, že i komunikaci máte nastavenou. Chci ještě podotknout, že třeba ten, kdo by ztratil jeden ze smyslů, tak se mu zvýší do úrovně 100%, což běžně lidé nevědí, ostatní smysly, aby se zdokonalil kontakt se světem. To znamená, že když oslepnete, budete víc slyšet a víc hmatat. Budete mít jemnější hmat. Cokoliv ztratíte, tak je nahrazeno, což lidé nevědí, jsou z toho zoufalí. A když nebudete zoufalí, bude vám dopřáno. Já jsem nedávno měla na statku nádherný příběh, ale opravdu překrásný příběh. Tam byl muž, když jsme se dostali do času jeho odporu na těle a nynější platby, tak tam našel rozčarování jeho a jeho ženy nad jedním z dospělých synů, téměř dospělých synů, který odmítal chodit do školy a odmaturovat a pak dál. A teď z toho byli úplně rozladění a rozhodl se, že neodmaturuje, ale že bude pracovat rukama. Oba dva rodiče byli vysokoškoláci a bránili se zuby nehty a o tom chlapci si samozřejmě začali myslet, že asi není tak dobrý. Zkuste si prohlídnout svoje hlavy, co byste dělali, kdyby vaše děti takhle reagovaly. Ale uplynul nějaký čas, nejenomže dnes ten chlapec se vypracoval do obrovských výšin, on vystudoval kuchařinu, má dnes obrovskou

firmu, která mu náramně klope, věnuje se tomu, má to rád. Ale hlavně za nějaký čas se stalo, před pár lety, že ten chlapec ze dne na den oslepl. A dokonce snad i byl nějakým způsobem trochu i tělesně postižený, teď podrobnosti nevím. A ten táta říká: „My jsme tam poznali, jak jsme se mýlili, jak ten kluk je dobrý. Nejenomže v tom osobním životě prokázal, že nemusel mít vysokou školu, abychom si ho vážili, protože pracuje úžasně, ale on nás, přestože oslepl, on nebědoval a dennodenně nás přesvědčoval o tom, jak je úžasný člověk. On si sám uvařil, on si sám vypral, sám si vše udělal, nakoupil, nepotřeboval nikoho, on nás přesvědčoval dennodenně o svojí samostatnosti a on nás posiloval v tom, že se nic nestalo. A do měsíce se mu zrak vrátil.“

Takže vy mnohdy... to je na vás zkouška, vzpomeňte si, dokonce i pan doktor Tomáš asi na 2 dny oslepl a pak se mu zrak vrátil. Jsou věci, které musíte projít a musíte je přijmout, abyste prošli zkouškou a byli jste orazítkováni, kde se nacházíte.

### **Prohlášení na páté čakře.**

Takže, zavřete si oči, prohlášení na páté čakře:

*Otče, mé vlastní Vědomí, prosím, odpusť mi odpory těla mého jména, které jsem si přivlastnil v domnění, že tímto tělem jsem. Ale já jsem Vědomí celé této planety a oživuji veškerá lidská těla i veškerá hmotná těla rostlin, živočichů i kamenů. A já jsem si zvolil osud, kde každý kousek Vědomí, mého Vědomí, je uzavřen v hmotné složce a vydává odpory, mnohdy silné, mnohdy menší. Zvolil jsem si svůj osud proto, abych odolal odporům těla mého jména a nekritizoval a neposuzoval druhá lidská těla, která mi učinila činy své anebo druhým učinila činy své, neboť musela. V každém tomto lidském těle, které je mnou oživováno, se nacházejí odpory, aby se mé Vědomí celku roztrhlo na malé části, které proti sobě útočí, abychom se nedomluvili. Ale je nastaveno, že se jednou domluvíme. Každý z nás jednoho dne odolá odporům těla svého jména a začne komunikovat sám se sebou, se svým Vědomím v druhých lidských tělech a ve všech věcech, neboť já jsem celek. A proto nebudu kritizovat za činy druhá lidská těla, včetně těla svého, neboť i já jsem činil druhým lidským tělům činy své. A i já jsem je musel učinit, protože i já jsem součástí velikého společného učení a slíbil jsem to mému Vědomí v druhém lidském těle, že jej prozkouším. Nejsem proto špatný, nejsem hoden ani kritiky, ani posuzování. Vždyť jsem si zvolil děj, který byl mnou vybrán. A i já, božské Vědomí, jsem si oblékl tento osud, který je uložen a nastaven v těle mého jména, které procházelo s druhými lidskými těly mnohými situacemi, které nejsou hodny kritiky, ať jsou finanční, zdravotní nebo politické. Ony se dít musí, abychom my všichni reagovali anebo konečně nereagovali, neboť já jsem zvolil hotový děj. Já jsem Bůh. Amen.*

Tady jste si mohli všimnout, že děj hmotného světa je nastaven. V oblasti politiky je to tak, že pozor – i ti, kteří nejdou k volbám, volí, protože nešli. Ti, kteří šli k volbám, volí, protože šli. A už je nastaveno v každém lidském těle, komu bude nadržovat a koho bude odmítat. Takže vidíte, že ten, kdo bude zvolen, má připravený děj pro to, aby se ujal vlády, a jeho rozhodnutí jsou nastavená, protože on to tak vidí. Ti, co by bouřili a zvlášť

ze svých křesel u svých televizních obrazovek, ti škodí pouze sami sobě. Mnozí politici ani nevědí, že jim někdo nadává a laje.

Já jsem nedávno měla nádherný příběh, ten vám musím vyprávět, akorát neřeknu, o kterého politika šlo. Měla jsem jednu ženu na statku, která pracovala v dětském domově, v jednom velikém českém městě. A tato žena v levé noze měla obrovský zápis, takže ta noha ji bolela a my jsme tam našli jednoho konkrétního politika, který v době, kdy ona se starala asi o 30 svých svěřenců ve věku od 2 let asi do 18, s tímto člověkem měla velké problémy, protože jemu se líbila historická budova, ve které ten dětský domov existoval, a snažil se jim překazit opravu domu, když už byly přislíbené prostředky, aby ten dům vlastně měl tu nejnižší cenu a aby ho mohl sám odkoupit za minimální peněz. Ta žena bojovala asi dva nebo tři roky, samozřejmě bez výsledku, protože nakonec byli skutečně z té budovy vyhnáni, aby jim bylo lépe. Dnes mají budovu, která je opravená, která má energetickou náročnost poloviční. Ten politik, o kterého se jedná, ten je souzen už v dlouhodobém procesu, nikdy se k té budově nedostal, přesto ona dneska kulhá. Tato událost jí ale skutečně... ona byla pochopená, takže jsme se všichni zasmáli a opravdu velké množství odporů odteklo, takže se jí obrovsky ulevilo. Vy máte jenom konat, k čemu odsuzovat? Také jsem jí vysvětlila, že tito lidé, kteří jsou takzvaně VIP a minimálně jsou viditelní na místech, které jsou důležité, to nejsou hezké role. Přesto si je vybrali a mohli byste jim děkovat, že je zrovna nebudete hrát vy. Věřte mi, že to jsou obtížné role, ale hlavní tady je, že tito lidé jsou velmi důležití pro vás, kteří na ně koukáte z vašich křesel u televizních obrazovek. V okamžiku, kdy ty lidi budete kritizovat, budou vás provokovat, dáváte sobě vlastní razítko, kdy si ubližujete, oni ne, vy sami sobě. Bílá magie by mi dneska řekla: „No jo, a kdo tady ten svět teda zachrání, když proti nim nebude nikdo bouřit?“ Třídy se doplňují o zralé buňky, které patří do jednotlivých tříd a třída samozřejmě i je opouštěna lidmi, kteří ji přesáhnou. Takže tady vždycky bude někdo, kdo bude bouřit a bude zachraňovat a vždycky někdo, kdo konečně už pochopí, když si tyto stavy prožije. Takže vidíte, že i ta bílá magie má popletený ten pohled na svět a nerozumí tomu, jenom si myslí, že hladina pokory je hladinou lidí, kterým je všechno jedno. Tak to není. Naopak je to stav, kdy se naučíte ovládat, pozor, celý svět neovládáním. Jestliže já nebouřím, mé tělo nebouří, nejsem zapojená do hry hmoty a hmota mi slouží. Ale k tomu vede hodně dlouhá cesta. Stačí to takto?

***Milá Ivanko, prosím tě, ty vyšší bytosti, co tě učily a dávaly dolů závoje, jednoho jsi nazvala Mikuláš, tak ty bytosti už nemají hmotnou složku, že? Byly i ony kdysi lidmi? Ale když jsou nyní jen čisté Vědomí, jaktože o sobě vědí? Nebo oni nejsou Vědomí a fungují na něčem jiném? Já jen abych nenaletěl někomu z astrální hladiny, tak se pro jistotu ptám. (Ivanka se směje).***

Tak, vysvětlím. Ano, nad Ivou je obrovský kanál, který běží časoprostorovou křivkou planety, která i v této chvíli je v budoucnosti, což se vám zdá podivné. Ano, ta planeta má svůj vývojový stav a v úrovni, kde se odehrává vývoj ve vyšší úrovni, ze které jsem přišla, se muselo vybrat tělo, které tuto zátěž vydrží. Je to jako kdybyste měli nad sebou dejme tomu sloupec vody, který bude mít určitou tíhu. Lidé, kteří by měli dnes odpor

ve svém těle svého jména, by tento sloupec Boha nevydrželi. A vždycky při změně a při změně dimenzí se otevírají některé tyto sloupy, aby planeta byla informovaná, s různými tématy samozřejmě. Podle toho, jak vaše lidské schránky jdou, každý jde jinou cestou. Někdo bude rozumět úplně jiným věcem, bude to vidět třeba přes dejme tomu numerologii, někdo to bude vidět přes astrologii, někdo půjde meditační cestou, ale stejně před ním se otevírá samozřejmě ta cesta. Někdo bude pátrat a studovat svět, ale pak je cesta přímého poznání a vysvětlení, která je tady planetě vždycky při přechodu dimenze umožněna. Hlavně mezi třetí a pátou dimenzí.

Takže ano, kdysi tento muž se jmenoval v posledním životě Mikuláš, ale dnes je už dávno překonaným planetárním Bohem, který žije v 5D už velmi dlouho. A existuje v úrovni, ze které jsem přišla. Proto bylo vybráno tělo, které by uneslo, to znamená, tělo Iva mělo parametry a bylo naučeno způsobům, aby mohlo informovat obyčejné lidi. Bylo tady velice mnoho řečeno, vždycky tady bylo velice mnoho řečeno a velmi moudrými lidmi, ale bylo to řečeno tak, že mnozí obyčejní by tomu vůbec nerozuměli a ani by si nekupovali takové knihy. Bylo by to velmi složité. Musel tedy přijít někdo, kdo i občas mluví sprostě, kdo to řekne tak, jak mu zobák narostl a kdo se hlavně chová jako obyčejný člověk. Protože vy, kteří třeba jste mě poznali jako člověka sobě blízkého, jste ve mně našli kamaráda, přítele, normální ženskou, už neříkám holku. Už nejsem holka, už budu důchodce. Takže... a mohli jste poznat moje chování. Pamatujte si, poznáte člověka podle obyčejnosti, kde je skutečně ryzost. Jestli by se někdo považoval ve své sféře za gurua nebo někoho vyššího, nevěřte mu. Nevěřte mu, protože Duch je stejnost, je to Jednota. To znamená nepřivlastňovat si ani to, co povídám. Kdybych si to přivlastňovala, už se kanál sevře a nedovolí mi hmotná sféra, abych řekla to, co Duch vám vzkazuje. A ještě bych chtěla něco říct, když o tom mluvíme. Mnoho lidí se mě ptá, kdo je ten a kdo je tamten a abych vám řekla, jestli patří ještě do hladiny magické nebo ne. Já vám to neřeknu. Já jsem vás přišla učit, to znamená, já jsem vám vysvětlila pravidla a principy a vy si musíte sami rozlišit a rozeznat, kdo kde v jaké úrovni je. A věřte mi, že i kdybyste podleli třeba ještě v iluzi někomu, kdo tu magii tam bude mít, tak za krátký čas pochopíte, kde on se nachází. A sami tuto zkušenost už nikdy neopustíte, protože ona vám přinese takové poznání, kdy si sami odhalíte, kdo kde je, jo? To je strašně důležité.

Takže, ještě chci říct, že astrální hladina patří pouze hmotnému světu, nepatří Duchu. Duch je propuštěn, pokud překročí takzvaný květ života neboli síť květu života. Takže ti, co opouštějí vůlí člověka lidské tělo, aby se ho zbavili, což vám dělá pesimismus... Jsou tu lidé, kteří dnes vyučují cestování astrálně a vykřikují, že planeta je nejhorší místo ve vesmíru. Takže vidíte, jak ti lidé jsou jak mouchy, které směřují ke světlu a naráží do něho a spálí se samozřejmě, jo? Ne, jestliže budete pokorní, bude se vám všechno líbit tak, jak je, protože víte, že to je vaše vůle, a tehdy se vám budou světy měnit. A změny se úplně neuvěřitelně a nepotřebujete se obávat, že byste se někde něčemu museli varovat anebo že byste se někde spálili. To se nestane.

Slovenčina (Ivanka se směje).



***Srdečne ťa pozdravujem Ivanka. Prosím ťa môžeš mi vysvetliť pár otázok s ktorými usínam a vstávam? Nedarí sa mi prestať sa ľutovať aj keď viem, že všetko je ako má byť. Že vždy seba začnem obviňovať, čo som spôsobila, aká som nemožná. Že idem ako na horskej dráhe a je mi aj dosť blbo, tak reaguje telo. A vždy to mám iba pri komunikácii s bývalým partnerom, s ktorým mám dieťa. Čomu nerozumiem a čo ma má naučiť? Aj keď mi vždy sprostó nadáva a obviňuje, že ja som dôvod, prečo dcéra k nemu nechce chodiť. Čím viac sa snažím mu vychádzať v ústrety, vysvetlovať dcére, ona tvrdí, že sa o mňa bojí a že jej je smutno za mamkou, keď je s ním a jeho partnerkou. Pridružujú sa zdravotné problémy, ako pľúcna fibróza, zápal v tele a ja viem, že niečo docvakáva a platby prichádzajú. Alebo prestať vysvetlovať a byť v tichu? Ako sa toto naučiť? Lebo reagujem vzťahovačne a ako levica bránim. Všetko sme si to zvolili dobrovoľne. Viem to, napriek tomu sa demolujem.***

Tak. Pokud moje dítě odmítá jít k partnerovi, on mě obviňuje a nemohu za to, protože opravdu a skutečně se snažím, aby svého otce milovalo a i jeho partnerku, protože to je opravdu pro dítě to nejlepší a dítě odmítá, nedá se nic dělat, budeš muset být za darebáka, protože druhému egu to nevysvětlíš. U partnera můžou nastat stavy lítosti, že k němu jeho dítě nejde. Neumí se s tím vyrovnat, takže obviňuje automaticky druhé lidské tělo. Před chvílkou jsem tady dělala prohlášení na páté čakře a tam jste krásně mohli vidět, že vždycky každé tělo má odpory vůči ostatním lidským hmotným schránkám. A to je vlastně to, co vás vyučuje. A teprve tehdy, až vám přestanou ty věci vadit, se to zastaví. A to je to, co vám vlastně vysvětluju. Pozor, zastaví se to pouze niterně. Děj se nedá změnit, on se změní tím, pro toho člověka, kterému to přestane vadit a překážet, že vlastně děj bude probíhat, i když bude partner bouřit a obviňovat tě, bude ti to jedno, protože pozor, s tím se totiž nedá nic udělat. A už jsem vám mnohokrát vysvětlovala, že pokud nemohu s věcí nic udělat, tak to musím hodit za hlavu. To je to, co tady máte v pokoře přijmout, jinak vás to zdemoluje. Já jsem především jela na návštěvu a poslouchám v autě rádio a byla tam nádherná upoutávka na film, který je nový teď, o Václavu Havlovi, který, jak víte, se velmi obětoval v období totality, byl mnoho let vězněn. Byl to úžasný člověk, nicméně nevím, neznám, neviděla jsem film, teprve přijde do kin. Nádherně v té ukázce zaznělo překrásné prohlášení, kdy tam jakoby Václav Havel říká: „Ale já jsem nikdy nikomu neublížil“ a druhý ženský hlas tam pronese: „Ani sobě?“ Ano, Jednota je celek. Mnozí ti, kteří sloužili druhým, pak zjistí, že zase přes ně ublížili jiným. I Havlova rodina pak byla perzekuovaná, i jeho žena, která tam žila. Ano, to nikdy nejde. V rovině odporů to nikdy nejde.

I třeba Karel Kryl byl potom znechucen a zemřel velice mladý, protože si představoval stav úplně jiný. Ale jejich úkolem byl velice úžasný úkol podpořit v tomto osudu svým osudem, který měl být ještě jakoby bílomágovský, naplněný odporem, a ukázat a dát sílu velikému množství lidí. A tito lidé, když odkládají v tomto životě své tělo, už vědí, že už by to příště neudělali, protože už si to vyzkoušeli a zjistili, že úplného klidu nedošli. A to je vlastně principem získávání vašich zkušeností. Takže budeš se muset

smířit s tím, že jsi za darebáka. To je jedna z nejkrásnějších zkoušek. V současnosti jí taky procházím.

***Dobrý deň pani Ivanka, prepáčte, že vás ruším, chcem sa len opýtať. Vytvorili sa mi znovu cysty na vaječníkoch, ktoré som mala pred siedmimi rokmi. Bola som operovaná, teraz sa zase opakuje. Možnože som stále nepochopila, alebo je to platba za staré odpory? Len ma mrzí, že telo nevie ešte všetko prijať s ľahkosťou a bez odporu. Ďakujem za vašu radu, moc si to vážim.***

Tak. Pamatujte si, vy prožíváte v každém období platby za odpory z jiného období. Platby, které tenkrát se odehrávaly, jdou z jiného časového úseku a pokud vám znovu vadilo, že třeba byste i měli cystu na vaječníku, tak je to ta samá vztahovka jako jste ji měli třeba v situaci v partnerství. Je to cysta na vaječníku, tak to většinou bývá, nebo třeba také pohlavní orgány. Víte, že jsou vztahovkou v rodině, to znamená k rodinným příslušníkům, buď k dětem, kde rodíte z pohlavního ústrojí anebo k partnerům. Takže tenkrát se to zaplatilo, odoperovalo se to, nyní se vytvořily znovu, ale je to za jinou vztahovku, která v čase proběhla. Pokud by vám dneska vadilo, že platíte, znovu je naděje, že někde v budoucnosti třeba i ta situace se bude znovu opakovat. Ne, stylem zasloužím si, to znamená, vy domluvíte svému tělu, že je všechno tak, jak má být. A vy smíte domlouvát svému tělu. Vysvětlovala jsem vám, že vy druhá lidská těla považujete za druhá lidská těla a své lidské tělo považujete za sebe, tak to není. Ani lidské tělo, které nosíte, vám nepatří. Takže tak jako domlouváte kamarádce nebo kamarádovi nebo člověku na ulici nebo dítěti, které zakopne a pláče, aby neplakalo, tak můžete domluvit svému tělu - no Bóže, to je toho, tak se nechám odoperovat, to přece vůbec nic není. V nepřijetí, že se toto děje, se znovu někde bude opakovat proces.

***Dobrý večer, chtěla bych se zeptat, jak mám reagovat na útoky mé maminky, která mi už rok vyčítá, že jsem hrozná dcera, že se o ní nechci starat a že mi přeje, aby se mi taky něco stalo a musela jsem být v nemocnici atd. O mamku se starám 15 let, jak to jde. Dostala mrtvici, když se mi narodila dcera a pak druhá a to teda byl záhul. Po těch letech už se stav maminky zhoršil natolik, že jsem si ji vzala z nemocnice jako ležáka. 3 měsíce jsem měla paragraf a pak se nám jí podařilo umístit v Domově kousek od našeho domu. Nechce tam být a tvrdí, že to doma zvládne sama. Snažím se vysvětlovat, že to nejde, ale je to marné. Vyhrožuje, že až si jí vezmu domů na návštěvu, že si něco udělá a bude to moje a bráchova vina. Když nepomáhá vysvětlování, tak možná mám s ní mluvit jinak? Prosím o radu.***

Ano, někdy prožíváte hodně dramatické chvíle. Je tady v nabídce to, že necháte samozřejmě maminku vyšetřit lékařem a ten, když stanoví a to jistě, jestliže je ležák, není možné, aby byla sama. Musí se o tu ženu někdo starat. Podle toho, jestli máte na nějakou službu, která se týká vlastně jakoby zdravotní péče, a to nemá každý člověk. Staráte se sama o dvě malé děti a chodíte samozřejmě do práce, abyste ostatní rodinné příslušníky uživila, tak děláte naprosto správně. Musíte a budete muset skousnout i

útoky maminčina těla. Pomalu a jistě, když vám to nebude překážet, se budou umenšovat. Musíte vysvětlovat, vyprávět, povídat, říct: „Nezlob se mami, já pro tebe udělám cokoliv.“ Ale vy sami víte, že máte svůj život, u někoho to nejde. Pokud by to jenom trochu šlo, je to možné. Jsou lidé, kteří se starají léta o někoho, a je to obrovsky náročné na psychiku. Většinou po těch letech jsou sami nemocní, protože to samozřejmě odnesou.

Vy sami se zamyslete nad svým životem. Vezměte si, napřed jste děti, máte své rodiče a nerozumíte svým rodičům, proč vám něco zakazují. Je to pravda? Čas běží, dostanete se do dospělosti, najednou vidíte a rozumíte svým rodičům, proč vám to a to zakazovali, protože viděli nebezpečí v tom a tom. A na druhou stranu se díváte na své rodiče a teď dobře poslouchajte. Jak se chovají nerozumně, protože vy v takové chvíli byste byli rozumní. Vy byste věděli v této době a to je zapotřebí si uvědomit, jo, tady u té ženy. Někde možná v minulosti jste to samé dělala té generaci, která se o vás starala, takže dnes si to budete muset zažít. Bez odsudku, jenom trpělivě vysvětlovat, povídat, protože jestliže tam bude odsudek, vy sama budete svým dětem tyto věci dělat. Pokud ne, budete vědět, že svým dětem řeknu: „Klidně mě dej do Domova důchodců, tam bude o mě postaráno. Kdykoliv přijdete, ráda vás uvidím. Nebudu vám vyčítat, že jste mě tam dali, protože když vám to budu vyčítat, tak je mi jasné, že tam budete chodit méně a méně, protože poslouchat takové nářky je strašné.“ Každý je strůjcem svého štěstí. Vaše vlastní činy vás doženou. Tohle teď budete muset vydržet. Svět je jako štafetový závod.

***Dobrý den Ivanko, mám to štěstí, že jsem před pár lety poznal tvé přednášky. Děkuji ti za dar, který zaséváš do srdcí všech posluchačů, a také ti předem děkuji za trpělivost, pokud si přečteš můj dopis. Narodil jsem se před 26 lety do normální české rodiny, ale přinesl jsem s sebou trochu nenormálnosti. Tatínek velice rozhořčen na všechny nemohoucí lidi, že se vymlouvají a nikdo není tak nemocen, aby nemohl a maminka nechápající jakékoliv mentální omezení a zcela odsuzující tuto kategorii inkarnací si vybrali do osudu mě. A já přišel na tento svět nejspíše splatit starý dluh, neboť jsem se narodil sice jako normální dítě, ale o pár let později jsem navázal na své karmické uzly. Začalo to zvláštními sny, kde mě pořád někdo zabíjel. Následná náměsíčnost až kóma, při kterém jsem nevěděl, co dělám a jen jsem křičel. Poté jsem viděl postavy. Rodiče, jak jsem již více popsál, tyto problémy zcela odmítali a tak se situace jenom zhoršovala. V pubertě se mi rozjela schizofrenie. Neslyším sice hlasy ani nevidím žádné postavy, ale mívám optické halucinace a hlavou mi probíhají opravdu děsivé věci, aniž bych tušil, odkud se berou. Nemají nic společného s mým chápáním ani mým myšlením. Jsou to děsuplné obrazy a scénáře a já nad nimi nemám kontrolu, nahání strach opravdu až do morku kostí. Jenomže rodiče tento problém nikdy nechtěli vidět. A tak se celý život odkládalo neodkladné. Jsem jim za to vděčný, neboť kdyby to nedošlo tak daleko, jak bych mohl tuto karmu splatit? Břímě bych nesl i do dalších životů a já si zaplatit toužil. Ve 20 letech jsem potkal***

svou nynější ženu, a jakmile se můj život stabilizoval, vypadalo to, že vše bude v pořádku, spustilo se to, přestože byl asi 8 let klid, a tentokrát ještě intenzivněji než před tím. Má žena je darem z nebes. A tak se k tomu postavila čelem a celou situaci přijala. Je pravda, že má schizofrenie není zcela běžná, neublížil jsem jí ani sobě, plně vnímám, ale bohužel neovládám svou hlavu a to hlavně v noci. Bývám i hodně náměsíčný, mám spánkové paralýzy a halucinace se mi spouští hlavně po fyzické námaze a při vypětí a stresu v práci. Přesto, že znám přednášky a můj život vedu tímto směrem, mé hmotné tělo někdy zažívá stres, ale uvnitř zůstává nepříjemné sledovat, co to tělo dělá. A jednoho by to opravdu vyděsilo, jak je hmota vynalézavá. Ale jsem pozorovatelem a беру to jako platbu i zkušenost. Zpočátku jsem se bál, že takto zůstanu napořád, pak jsem to přijal. Přišel ještě strach, co když se narodím už tak pokaždé. Takový blázen? Nevím, zda psychické nemoci, jako je schizofrenie, platíme v jednom životě nebo více životech? Doba na planetě opravdu vibruje ve zcela jiných vibracích, protože i mé tělo dělá paseku a vyžívá se v těchto stavech. Necháávám ho, nic jiného mi nezbývá. Nasadil jsem léky, protože mí rodiče se tomu celý život vyhýbali a říkali, že budu závislý v mládí na chemických lécích a už nikdy nebudu žít bez nich. Jenomže já bych býval nežil, kdybych je nezačal brát. A tak přišlo pochopení, že i ten chemický lék dokáže mnohdy zachránit život a být jen na 5 anebo 10 let. Beru antipsychotika, spolu s antidepresivy. Našel jsem skvělou psychiatricku a psychologa, pracuji na svém soukromém životě, mám úžasnou ženu, se kterou buduji pevný vztah plný komunikace, porozumění a vděčnosti. Jsem vděčný za své rodiče, a i když nemohu pracovat, jak jsem si vždy přál, jsem rád za každou maličkost, kterou mohu udělat pro společnost a celek. Léky jsem nasadil až teprve nedávno, byla to opravdu veliká zkouška pro mé rodiče, kteří to vůbec nepřijali. Od té doby nosím na čele nálepku magor a pomalu i, pozor, vrah. Ale jsem rád za tuto nálepku, protože si uvědomuji, jak jednoduše jsem kdysi v minulých životech odsoudil tyto slaboduché lidi. Pořád si zvykám na medikaci, často spím a jsem omámený. Pomalu se to lepší a stabilizuje, snažím se být pořád na čerstvém vzduchu, v rodinném domě pomáhat rodičům a s ženou opravujeme dvougenerační dům. Jsem rád za tento obyčejný život, a i když ho nemohu plně prožít, omámen léky a pomalu necítím, co je vlastně realita a co není, vzkazuji všem lidem, co nevědí co se životem a řeší trable milostných trojúhelníků a starých křivd: „Žijte a buďte rádi, že opravdu můžete žít a prožívat, protože prožitek je to nejkrásnější a nejcennější na tomto světě.“ Jsou lidé, kteří jako já přežívají ze dne na den, a ne protože si života neváží, ba naopak milují ho, ale nemohou. Jsem rád za všechno, co mám. Myslíš, Ivanko, že budu takto platit i v následujících inkarnacích a nebudu moci prožívat život? Stále vězněm své choré mysli. Nebo se budu moci opravdu nadechnout a cítit klid, mír a to ticho? Kdy alespoň hlava zmlkne, přestane mi házet

***tyto děsivé obrazy a vjemy. V noci mě nebudou budit paralýzy a noční můry. Země bude konečně stabilní a nebude se točit jako pořádné domácí divadlo. Děkuji ti za tvůj čas, děkuji za všechno, protože je milión věcí, které bych mohl vyjmenovat, co jsi pro nás udělala, ale nikdy neprojevim slovy dostatečný vděk, to snad uslyší jen tvé srdce, protože tomu posílám upřímné pohlázení. S pozdravem.***

Děkuju. Ano, je to velice náročné, jsou to minulostní stavy, které si přinášíte, ale můžu tě uklidnit, že v tom, co nyní prožíváš a tak, jak jsi to pochopil, jsi na nejlepší cestě, kdy se to dá zastavit, nějakým způsobem zmáknout, jak bychom řekli lidsky. Stavy, kdy nejste stabilizovaní ve hmotné složce, a dělá si s vámi tělo, co chce, jsou velice náročné. Ale ty jsi přišel na to, že bys měl děkovat, což je správné. Ano, děkovat i za ty rodiče. Vy máte spolu samozřejmě společný osud. Tví rodiče poznají, jak jsi pracovitý, poznají, že vlastně není proč... oni se teď musí velice čerstvě smířit s tím, že bereš léky, což velice dlouho odmítali a možná, že zjistí za krátký čas, že ti to prospěje a vydáte se společnou cestou k nějakým lepším výsledkům. Já ale bych ještě doporučila něco. Možná bych ti doporučila obyčejné cvičení jednoduché jógy. Je to proto, že lidé, kteří nejsou stabilizovaní ve hmotě, způsobem, že by mohli vlastně hmotu prožívat v klidu a v míru, se potřebují naučit hmotu nějakým způsobem prokouknout. Toto cvičení by ti mohlo pomoci, ale opravdu jednoduché cviky. Kup si knihu o józe, lepší jsou knihy, než aby tě někdo vedl, protože nikdy nevíš, jestli tě nepovede někdo, kdo by ti mohl vnucovat nějaká duchovní cvičení, která by tě uvedla ještě na scestí. A nauč se milovat své tělo v pohybu, který dokáže udělat. Mohou to být jednotlivé ásany, třeba jenom pozice dítěte, kdy si člověk odpočine. Pozor, pozice mrtvoly je taky dobrá a není náročná. Kdy pozoruješ jenom svoje tělo, kde má tíhu, kde má nějaký uzávěr, kde je zatížené. Protahuj se, protahuj si jednu stranu, udělej jednoduchý cvik, a když pak položíš tělo, pozoruj, jaká změna se tam odehrává. Začneš pomalinku mít vládu nad svým tělem. Ano, doporučuju ti ještě samozřejmě brát léky, to jsi udělal dobře. Protože jsi to nebral jako berličku, ale to, aby ses zbavil těch vidin. Neměl by ses jich bát, jsou iluzí tvého těla. Jakmile budeš prožívat strachy a budeš je odmítat, bude si s tebou tělo dělat, co chce.

Já jsem teď tady o přestávce měla takový zajímavý dotaz, který ti teď, a taky patří tobě, tady vlastně zodpovím. Ona chce svým doktorům dokázat, že má normální tlak. Bude ho mít normální, kdykoliv se doma změří, ale jak půjde k doktorovi, tak ho má vysoký. To je vůle člověka. Moje maminka měla to samé. Ta chtěla každému doktorovi dokázat, že má normální tlak, doma ho měla vždycky normální, jakmile přišla do čekárny, tak měla 190. Ty bláho, jak je to možné? Ano, protože chtěla dokázat. Vám má být jedno, kolik vám naměří, protože tím tlačíte z třetí čakry vůlí člověka, jak by to mělo vypadat a už tělu narůstá nervozita. Vy nevíte, jak to dopadne, a chcete, aby to bylo nějakým způsobem a přitom tělo má paměť, jak to bylo naposledy v průseru podle vás. To samé, tento samý styl je u tebe. Jestliže se budeš bát a prožívat hrůzy, nedostaneš se nikam. Já jsem léta, asi 17 let jsem neměla televizi a pak jsem začala po 17 letech chodit k mamince. V době, kdy už mě potřebovala a taky mě přijímala po našem společném osudu, který byl v určitých úsecích dost náročný. Chodila jsem tam kvůli ní a můžu říct s plným vědomím, že ze začátku, když jsem televizi sice ještě měla, ale nepouštěla jsem

ji, tak mě rušila i ta obrazovka, která tam byla. Později jsem televizi dala úplně pryč. Ale ještě, když jsem v té době někde viděla nějaký třeba historický film, když se tam usekla hlava, teď se koulela, znáte to v těch historických filmech, tak moje tělo dělalo takové ty ksichty jako – ech, fúj a zavíralo oči a kdesi cosi. Pozor, nebuďte teď vyděšení, co vám řeknu, ale je to pravda. Dnes po těch letech, po těch 17 až 20 letech, co jsem pak chodila k mamince, se mnou takovýto film neudělá vůbec nic, protože já jako Duch, jako Vědomí, se dívám na, a teď dobře poslouchejte, nutnou historii vývoje mého těla a jeho odporů. Vy jste kdysi museli, jako jednotný Duch, který se rozdělil do jednotlivých hmotných složek, vraždit, loupit, dělat hrozná věc, aby se vám karma vrátila, aby ten útok se vrátil. Takže historie této planety je o vraždění, o válkách, o hrozných činech, které dělal každý z vás. A vidíte, už to neděláte, už vás to opustilo. Taky už jste prožili dlouhou časoprostorovou křivku, takže ono to bylo dobře, že jste to prožili, jinak byste nemohli v každém životě odkládat malý kousek odporu. A odložíte ho v každém životě, takže bylo to kdysi nutné. Jestliže tobě tělo dnes hází věci, které si možná kdy dělal, ale pozor, nikdy nebyly tvoje, jsi Duch, který si oblékl tělo, které muselo v každém životě někoho třeba zabít nebo ublížit mu. Nikdy jsi to nebyl ty. Získával jsi zkušenosti z těchto bojů, z těchto vražd, z těchto úseků tvých životů. Vědomí se vlastně dívá jako za zahrádkou někomu do zahrady, co se tam odehrává. A je úžasné, že to vidíte, že z toho se poučíte, protože jste jakoby přítomní, nejste, ale myslíte si to, protože si přivlastňujete útoky toho těla. Neodmítej ty obrazy, jsou minulostí, která už dávno neexistuje, děkuj za ně. Bude to možná ještě těžké, ale jednoho dne to dáš. Držím pěsti. Jsi šikovný kluk. Ano, děkuj za rodiče, že to i odmítali, protože vy jste si objednali spolupráci. Ano, až povolí jejich fanatičnost v tom, že nemáš něco užívat, tak sami získají vhled, že se ti daří od toho samozřejmě odstoupit a zvládnout své tělo. Ale je to pro ně zrovna tak těžký úkol jako pro tebe přijmout ty děsivé obrazy. Každý z vás má geniální, jedinečný osud, který potřeboval, jiný by zvládnul, ale ten zrovna, který máte vy, ten máte, protože tam by to pro vás bylo obtížné, právě proto jste si ho vybrali. Takže hurá, dějí se samé dobré věci. Drž se.

***Milovaná Ivanko, nejprve tě moc zdravím a objímám. Ráda bych tě požádala o vysvětlení mého snu. Třeba jeho vysvětlení objasní i sny dalších buněček. Víím, že jsi o snech také mluvila, ale podařilo se mi to zapomenout. Nebude-li se hodit do dotazů, nevádi. Před mnoha lety jsem se na jedné ezoterické akci seznámila s kamarádem. Poté jsme se s několika dalšími lidičkami z této akce mnoho let i s rodinami scházeli. Vašek byl v ezoterických znalostech z nás všech nejdál, kamarád však před pár lety zemřel a teď, den před úplňkem, se mi o něm zdálo a sen mé tělo dost zneklidnil. Vašek ve snu čekal na mě a mého muže před jedním domem v našem městě. Viděla jsem hodiny, jak utíkají, čekal od tři čtvrtě na nějakou celou hodinu, snad na devátou. Já jsem byla nervózní, že už je hodně hodin a muže jsem stále popoháněla. Manžel nespěchal. S mužem v našem autě, které jsem ve snu také viděla, jsme nakonec k Vaškovi dorazili ve čtvrt. Já jsem se mu omlouvala, on odpověděl, že to nevádi, že má času dost. Pak sen skončil. Ten sen se mi vůbec nelíbil. Snad***

***brzy s mužem za Vaškem půjdeme v autě? A ještě další nápad, který ke mně přišel ještě před tímto snem. Na chalupě upravujeme kuchyň, aby se mi zde pohodlněji vařilo. V bdělém stavu mě napadlo, že až ji doděláme, tak si ji ani neužiješ!? Na tuto myšlenku jsem si zase vzpomněla až po tomto snu. Ivanko, přiznávám, že můj sen mi klid nepřinesl, naopak. Ve snech jsem se nikdy neuměla orientovat a skoro se mi nezdály, v poslední době ano. Třeba před dovolenou se mi dvakrát zdály celkem nesmysly, ze kterých jsem ale měla konkrétní pocity. Stejně pocity jsem pak měla z dovolených. Snažím se vysvětlit si, že mě zkouší můj Satánek, jestli si dokážu říci: „Tak jó“ a „Vše je dobré“. No, v této situaci mi to ale, přiznám se, jde dost ztuhá.***

Hod' to naprosto za hlavu. Byl to sen. Vy někdy moc dáváte důraz na to, co vám tělo předloží. Ale tak, jak tělo předloží ve dne obavu, co když to náhodou bude pravda a dá ti tam už tu myšlenku, tak budete do snu šfourat. Nedělejte to. Ve snu ještě vlastně, který bude takový nějaký nijaký, všelijaký a bude vám potom jakoby předhazovat - Ježíši, možná mi to mělo říct, že zemřu, je založen strach. Strach z toho, co když se to stane. A strach je záležitostí hmoty. Jestli se to stát má, tak se to stane, ale rozhodně teď sis dala razítko toho, že tě ještě ovládá hmotná složka. Já si pamatuju, jednou kdysi dávno moje starší dcera, to ještě čekala své první dítě a v té době, kdy byla hodně přes to těhotenství spojená s neprojeveným světem, tak měla obrovské těžké sny, protože co si budeme povídat, v Paříži se odehrálo mnoho revolucí, kde tekla krev a litaly nohy a ruce a hlavy hlavně, že jo, pod gilotinou. A hmota má geniální vlastnost. Vaše hmota těla, kterou jste si oblékli, té vládne stejný pán jako veškerých hmotných věcí, to znamená, že město, ve kterém se odehrály dramatické věci, může vaše tělo ve spolupráci odečítat jako obrazy. A ona potom po nocích, když spala, anebo i třeba ve dne, najednou viděla dramatické obrazy, které se v té Paříži opravdu staly. Křičela ze spaní, ale vždycky jsem jí říkala: „Prosím tě, hod' to za hlavu, to jsou věci jenom, které k té historii patří a byly tam.“

Pak existují sny, které se týkají konkrétně, kdy vaše tělo, a pozor ve spolupráci s vaším Duchem, vás zkouší. Dá vám sen, kdy tam bude možná zřejmé, že možná někdo, kdo už není živý, si pro vás třeba může přijít. Jestliže se nebojím smrti a víte, že smrti se bojí pouze hmotná složka, která opravdu umírá, vy jste složkou, která je nesmrtelná, tak se nemůžete bát. Ten, kdo se bojí, je vždycky ten, kdo vám tam ten strach vlastně jakoby přizná. A všechno, co je pod strachem, není vaše, tak to zahod'te, vůbec se tím nebudu zabývat, nebudu o tom přemýšlet. Budete přemýšlet zase jenom hmotnou složkou, která má myšlenky. Zasměju se tomu, zamáčknu budíka a jdu pracovat.

***Dobrý den, Ivanko. Je pro mě těžké vás takto kontaktovat z podstaty mé introvertní povahy. Jste ale jedna z mála, nebo spíš jediná bytost, které jsem momentálně schopen sdělit neskutečné trápení a strach, který prožívám. Na doporučení známé jsem shlédl vaše přednášky na internetu, je to úžasný zážitek vás poslouchat. Navazuje to na knížky, které jsem před tím četl a rozvíjí to pochopení spousty, ne-li všech situací v mém dosavadním životě. Začínám chápat, že určitá řešení přišla v***

*pravý čas, když mě bylo nejhůř a Bůh chtěl, abych něco pochopil. Momentálně kromě návštěvy psychiatra nevím, co mám dělat. Mé ego nebo ďábel mi našeptává, že už to tady nemá smysl na tomto světě být. Vy jste říkala, že jste přišla na tento svět čistá a narodila jste se do rodiny, kde jste vyrůstala sama bez sourozenců, což vám paradoxně umožnilo vnímat všechny lidi v okolí jako svoji rodinu a s ohromnou láskou. A že jste měla úžasného tátu. Já taky vyrůstal sám, ale z jiných důvodů. Otec byl sobec a despota a máma mi neuměla dát lásku, ségra o 7 let starší. Samota mě provázela celým mládím, tam vznikl problém komunikovat s lidmi. Celé dospívání bylo peklo, nikomu jsem nebyl schopen se se svými problémy svěřit, jediná touha mého života byla rodina a děti. A když jsem konečně našel ženu a měl s ní krásné dvě dcery, byl jsem nejšťastnějším mužem na světě. Teď po 18 letech o tento pocit štěstí přicházím a hroutí se mi svět. Víím, že vše je, jak má být, že vše přichází do mého života po právu, abych na něčem mohl pracovat. Jsem veliký sobec, proto jsem si vybral mého otce. A mámu proto, abych změnil přístup k dětem. Nesmírně je miluji, zahrnuji je od narození velikou láskou, ale manžel jsem špatný. Ke své ženě jsem přilnul nejen láskou, ale i závislostí, proto jsem na ní žárlil, a pokud mám teď o ni přijít, hroutí se mi svět. Říkáte, že vše je naplánované a že i manželství, když má skončit, tak s tím nikdo nic nenadělá. Ale jak poznám, že sebeponižující jsem sobec? Abych poznal, že nemám vyřešené vztahy s matkou, kterou z hloubi duše někdy i nenávidím za to, že mi nedala lásku, kterou jsem jako dítě potřeboval a o otci ani nemluví. Oběma se snažím odpustit, ale nejde mi to. Oba jsme si se ženou z nevědomosti moc ublížili a ona chce odejít. Jedno mi ale povězte, za tohle vše musím trpět, to chápu. Ale je v Božím plánu i situace, kdy to utrpení je tak veliké, že člověk dobrovolně odejde z tohoto světa? Mám na to právo? Není to také sobectví? Mám pocit, že mám všechny čakry úplně přiškrcené a přes veškerou snahu se otevřít Bohu mi ďábel našeptává, že to tady nemá cenu. A já nevidím cestu. Chápu, že jste velmi časově vytížená, ale chci se zeptat: „Můžete mi pomoci? Je vůbec možnost se s vámi setkat?“ S láskou a s nadějí v bolavé duši se s vámi loučím.*

Tak. Otec sobec a despota bude dobrý v tom, že mi zahraje otce despotu a sobce, abych já věděl, že jednou nebudu takovým, ale za to je zapotřebí děkovat. Pokud nebudu děkovat, že on tam takový byl, nikdy nenaleznu sílu. Jenom v plusu, jenom v uznání toho, že to bylo dobré, vy se zbavíte vlastních věcí, které vaše tělo může dělat. To samé matka. Jestliže já matce budu zazlívát, že mi nedala lásku, je jasné, že někde v minulosti jsem já také nedával, proto tuhle tu matku mám. A budu jí milovat za to, že mi to předvedla, abych já se vyvaroval takovýchto věcí. Jste milujícím otcem, ale přesto nejste milujícím manželem. Žárlivost je vlastnění druhého lidského těla, ale není to láska. Láska je, když nebojujete v negativních emocích proti člověku, který vedle vás žije. Tam jste si pouze přivlastnil někoho, o kom jste si myslel, že je váš a že máte na něj právo. A to je právě to, co rozbíjí vztahy. Se žárlivcem se samozřejmě nedá žít, je to



vězení. Ani vy byste to nedal, protože ve vězení se nedobře žije. A záleží jenom na čase, kdy to ten druhý samozřejmě vyřeší.

Když budete chtít si vzít život, jakože jste o tom tady psal, že zdali je to sobectví. Ano, je to sobectví, protože rozesejete bolest u svých dětí, které vás jistě milují. To je zase další zásek pro další život, to navazuje úder nad úderem. Budete se muset smířit prvotně s otcem a matkou. Vysvětlím vám, jak se dá odpustit. Odpustit se dá pouze tady a teď v přítomnosti. Dívejte se. Váš otec vám něco udělal, nebo dělá, okamžitě jeho děj, který byl naplánovaný s vaším tělem, to znamená společný děj, se posunul do minulosti a ujíždí do minulosti a vzdaluje se časově. Je jedno, jestli to je hodina, rok, měsíc, naprosto je to lhostejné. Z minulosti se nedá vygumovat prožitek odporu neboli karmy, které má vaše tělo, ale není vaše. Ale dá se poznat, že jste odpustil pouze v přítomnosti. Jestli dnes se setkáte s vaším otcem, anebo někdo podobný podobnou věc před vámi učiní a bude vám to dneska jedno, že vám to ten člověk učinil, budete vědět, že on je nešťastný, že trpí. Tak jste opravil nejen svého otce, anebo i všechny podobné činy druhých lidských těl. To samé s matkou. Není tam dořešení těchto věcí. Máte být vděčný, že vám dali život a že můžete pokračovat v opravných lekcích, protože každý jednou dojde samozřejmě svého vítězství, ale ještě to asi bude nějaký čas trvat, než se vám uleví.

Buďte rád, že máte své děti a začnete také u těch dětí. Jestliže jste říkal, že je milujete, tak budete i respektovat to, že vaše žena vás nechce, nebudete proti tomu bojovat, protože žárlivý člověk, který útočí na svoji ženu, nevnímá i to, že tam jsou děti, které to samozřejmě vnímají. A to už není láska, je to hra pro celou rodinu, která se odehrává v mnohých náročných lekcích. I z toho důvodu, z lásky ke svým dětem, by možná bylo dobré, kdybyste si i třeba vyzkoušeli, nemuseli byste se úplně rozejít, ale třeba vyzkoušeli si jenom od sebe rozestěhovat a navštěvovat se. Společně vychovávat děti a nějakým rozumným rozhodnutím samozřejmě se pokusit o nějaké sblížení, alespoň v přátelství. Vždycky se dá udělat něco plusového a ne úplně čára a zánik všeho, co bylo. Rozhodně vás vaše děti milují a držím vám pěsti. Ještě vás čeká asi náročný čas, ale rozhodně bych neuvažovala o násilném odchodu, protože vše se vám vrátí. Vy si jenom myslíte, že se něčeho zbavíte. Každý odpor bude navrácen a předložen vám na stříbrném tácu, abyste si ho zopakovali.

***Dobrý den, jakou formou mohu zaslat dotaz paní Adamcové? Chápu, že předchozí web byl nahrazen i to, že otázek asi stále přichází velmi mnoho. Budu tedy ráda, když mi poradíte, jak to nyní funguje. Otázky píší níže, ale klidně je přepošlu, kam mi poradíte. Ráda bych se zeptala na pár otázek. Za prvé: Když jsou na světě stále ještě kameny, rostliny, znamená to, že se stále ještě v uvozovkách „rodí noví duchové“? Jelikož vývoj začíná od kamenů přes rostliny atd., při velkém třesku se Bůh rozdělil do spousty malých částí a Vědomí započalo s učením. To jeho rozdělení nebylo konečné? Stále se dělí a duchů přibývá nebo jen jsou dnes již kameny bez Vědomí? Když zemře lidské tělo a Vědomí se uvolní, časem může zase pokračovat v dalším učení. Jak se uvolní Vědomí z kamenů? Chápu, že ze stromů i rostlin a zvířat se uvolní při jejich smrti.***

Ano, kamenná složka má velice dlouhou dobu, tam to jsou třeba i milióny let, statisíce let, to je hodně, než se vám rozpadne kámen třeba na písek nebo... je to erozí, vodou a různými... to je obrovské. A každá další vývojová složka ho má kratší a kratší. Ale tady zodpovím na tu základní otázku. Já jsem už vysvětlovala, že Vědomí se dostává, je celé, univerzální, stoprocentní pod hmotou, ale do aktivní časoprostorové křivky se zasunuje po částech. Jednou jsem to připodobnila k tomu, že je postavená velikánská škola a je prázdná. Všechny třídy jsou prázdné, od první až do deváté. A najednou do té první třídy se otevřou dveře a nevběhne tam najednou 30 prvňáčků. Přijde jeden, za sto tisíc let přijde druhý. Vypadá to dramaticky, ale ze začátku to tak bylo. Postupně se zaplňuje ta první třída, odžívá si svůj věk, a pak se pomalu začínají oddělovat do druháku a samozřejmě doplňují se v té první třídě. Takhle to vypadá až samozřejmě do úplné deváté jakoby třídy a pak i odchod do vyšší dimenze. Základním splněním je délka časoprostorové křivky, kdy pochopíte, že nejste Vědomím hmotného těla, neboli hmotné Vědomí, neboli ego, které samo reaguje a má fyzikální vlastnost odporu. Tady vidíte, že kdokoliv tady bude běsnit, cokoliv nebude chtít, on za to nemůže, jeho tělo je silnější než Vědomí Ducha. Ta křeč, kterou tam to tělo má, vlastně udržuje ve vězení Ducha, který v něm je. Takže lidé toto nemohou. Vy sami jste si to už mohli prohlédnout, že mnohdy řeknete to, co jste nechtěli říct a uděláte to, co jste nechtěli udělat. Mnohdy vás to mrzí, ale nemůžete s tím nic dělat. Neměli byste si to vyčítat, protože tím dáváte sílu hmotnému Vědomí. Ono totiž udělá za vás tu křeč a ještě vám tu výčitku podsune. Žádný odpor není váš, to si pamatujte.

***Druhá otázka: Co nastane, až se veškeré dílčí Vědomí zase jednou spojí v celek Boha a bude konec hry? Vím, že nemáte ráda otázky na budoucnost, ale když se hovoří o počátku, o průběhu, tak je zajímavé i ten následný vývoj. Samozřejmě pokud nevíte, nebo nechcete sdělovat, respektuji. Děkuji za odpovědi a váš čas.***

Já se nebráním otázkám na budoucnost, je mi to lhostejné, jenom nejsem žádná vědma, ale tohle vám zodpovím samozřejmě. Už jsem o tom mluvila také, často. On žádný konec neexistuje, i když existuje (smích). Vysvětlovala jsem kdysi na základních přednáškách, že když se budete jako jedinec koupat ve sprše, budeme-li brát lidské tělo jako celek, jako planetu, jako jeden bod ve vesmíru, tak je složeno z velice malých buněk, které tady budou reprezentovat náš vesmír, celý vesmír, malý vesmír. Ten malý vesmír, ve kterém jsme zažili velký třesk, a dnes se pohybuje naše planeta Země a vychází teprve do páté dimenze, kdy zjistíte, že nejste hmotným tělem, ale že jste Duchem, který potřebuje něco prožívat. Tak je teprve začátek veliké cesty, která trvá u jednoho malého vesmíru, což je jedna buňka jako v tom lidském těle, tak ta trvá čtyři a půl miliardy let, než se dostanete do 144. dimenze, což je 12x12. Jsou to čísla, která jsou vzácná a svatá. Než se zase tento náš vesmír schoulí a zmizí. Je to to samé, jako když se budete koupat ve sprše a najednou vám zemře na ruce třeba jedna kožní buňka, ona zemře jenom její schránka, to je vlastně ta hmotná část našeho vesmíru, kterou má naše společné Vědomí Boha možnost prožívat vědomě. Jinak kdybyste byli pouhé Vědomí, tak si nebudete sami sebe vůbec uvědomovat. Proto se odehrává hmota. Tehdy vlastně všechno zmizí, ale pozor, skutečná vlastnost a skutečné Vědomí té buňky žije dál.

Odchází do aurického těla vašeho jakoby hmotného těla a přežívá tam a čeká na další zrození. To samé má náš hmotný vesmír a samozřejmě děj, který přijde, a vždycky, kde někde zanikne jeden vesmír, se zrodí jako buňka jiný vesmír, ale pozor, ve vyšší rovině. To znamená, že tato dejme tomu kožní buňka, která si prožila život kůže, si vyhlíží třeba jaterní buňku, kterou si ještě neprožila a vytvoří se vlastně na vyšší úrovni. To, co získala za zkušenosti za celou tu cestu těch inkarnací, a mohla být před tím kostní, krevní, mohla být jakoukoliv buňkou, pak následovala kožní a teď se vtělí do jaterní buňky. To je povýšení celého Vědomí. Nikdy to Vědomí není stejné. A tohle je nekonečný proces. Proto tam není ani začátek ani konec. Vědomí nynějšího člověka nemůže obsáhnout tento děj, nejde to. Proto o něm nemáte přemýšlet. Je to zbytečné. Vaše Vědomí je ještě lineární, vidí minulost, přítomnost, budoucnost, i když přítomnost si vysvětluje jako prožitek přítomného času. Není to tak, to je ještě iluze. Přítomný čas je, když teď, co se odehrává, s tím souhlasím. Tehdy žijete přítomnost. Souhlas je stav bez negativní emoce na pěti úrovních, které má vaše tělo k dispozici. V opačném případě, dívejte, když nebudu souhlasit emocionálně, uteče tento děj, který se odehrál v tomto čase teď do minulosti, a já pořád na něj koukám a vyčítám, že se to stalo. Nemohu prožívat přítomnost, která se odehrává tady a teď. A navíc mé tělo má takovou úžasnou vlastnost, že vyhlížíte podobný děj s tím člověkem nebo situací, který se vám odehrál, protože ho odmítáte už dopředu. A tím nejste schopni absolutně žít. Tříští to vlastně vaše Vědomí a jste rozervaní a proto se vám opakují věci až do té doby, než to jednoho dne dokážete, a vy to dokážete.

***Ivanko, je existence po smrti pro nás na planetě všechny stejná? Máme se tam všichni stejně? A na té planetě, kam se inkarnujeme, budeme fungovat podobně? Jsou tam lidé a společnost nám podobná? Děkuji, s pozdravem H.***

Milý H., nebo milá H., nevím, to jsou zrovna ty věci, na které já neodpovím. Ale řeknu vám něco jiného. Proč jste takto zvědaví? Toto už je čirá zvědavost samozřejmě a nesmyslná, je tam vidět, že se něčeho zřejmě bojíte. A to je to, co vás nutí takto se ptát. Ale odpovím vám něco jiného. Zkuste si představit, že buď země tady u nás na planetě, každá je jiná, každá má jinou kulturu, že i ze života do života se narodíte. Dneska jste třeba tady, zítra v Libyi, potřetí ve Venezuele, to je jedno. Pokaždé budete mít pocit, že tam zrovna patříte, protože rodiče vás naučí jazyk, kulturu, křeče ve svých čakerních systémech jako jo, jsou varianty... Takže proboha, i kdyby vás teď někdo prdnul, opustíte toto tělo, prdne vás na jinou planetu, budete tam vypadat jak ještěrky, tak vám to bude připadat naprosto normální. Takže toto je opravdu zbytečná otázka, která se tady vlastně odehrává, a samozřejmě po smrti na této planetě se vsunujete do Vědomí, kde víte, že se děje všechno naprosto správně, akorát si nic nepřivlastníte.

Už jsem vám vysvětlovala, že děláte všechno vy, úplně všechno, proboha. I vy jste v současné chvíli tady, a teď sedíte tady na těch židlích, jste i Zemanem, jste i Babišem, jste i já nevím nějakým člověkem, co někde vraždí na planetě, jste i tím, kdo se modlí, jste i tím, kdo čaruje, jste základem všech lidských těl, protože vy jste Vědomí. Hmotná složka v bílé magii vám bude podsouvat, že jste byli tím a tím a tím a tím, to je pouze iluze, aby vás ještě udržela v rovině hmoty. Nikdy jste nebyli žádnou jinou bytostí,

vždycky jste byli základem Ducha, který hraje všechno. A to je to, co je obrovskou změnou při přechodu do páté dimenze z dimenze třetí. To je všechno.

***Milá Ivanko, zpracovávám informaci od 14tileté dcery, že připouští variantu milovat i holky, bisexuál. Máme spolu krásný vztah a ten i nadále bude z mé strany trvat. Já i můj muž máme oba sourozence homosexuály. Oba dva máme i se sourozenci pěkné vztahy. Myslím, že jí spadl obrovský kámen ze srdce, když mi tuto informaci řekla. Z hlediska duchovních věcí je na tom velmi dobře. Ode mě má vysvětleno, že Bůh je bezpohlavní. Je důležité, aby byla v životě šťastná a že taky je přirozené mít v životě partnera a ne partnerku. Z jejích rozhovorů ale chápu, že více tíhne k ženám. A teď babo rad'. Vím, že tento osud si vybrala a já ho přijímám se vším všudy. Když přijde do mé hlavy myšlenka na dceru, tak si ji nevšímám, beru ji, že tam je. Můžeš mi, prosím tě, ještě trošku situaci osvětlit? Děkuji, že jsi, krásný den. J***

Já už jsem o tom mnohokrát mluvila, ale ještě speciálně teda jednou, protože těch audií a různých nahrávek je velmi mnoho. Základ tady je, v této době je tady toho velmi mnoho. Všimli jste si, jak to všechno postupuje? Dřív málo lidí malovalo, dnes jich maluje hafo. Málo lidí krásně zpívalo, dnes jich zpívá velmi krásně mnoho. Málo lidí dříve mělo dary, dneska má dary skoro každý. Málokdo je umí odložit. Vráťím se tady k tomuto. Ano, je tu dnes mnoho lidí, kteří se necítí ve svém těle, buďto čím jsou, anebo jsou orientovaní na stejné pohlaví. Základ je v tom, že kdysi v minulosti jste odsoudili obrovsky druhé pohlaví. Je to jedno, jestli je to v tomto životě anebo v minulém. Ale pozor, obecně pohlaví. Vezměte si, ženy, když budou mnohokrát zklamány mužem, tak zatratí muže do jednoho pytle. Bacha na to. Jsou i výjimeční muži. To samé samozřejmě muži, když zatratí ženy. Vy už dneska víte, v čem to je, je to ve vás, není to v tom druhém pohlaví ani v druhém člověku, je to ve vás, kdy si odžíváte zkrátka stav, který jste si zvolili, abyste jím pouze prošli. V současné době, když tohle uděláte, tak vlastně odmítáte, vy se toho druhého pohlaví bojíte. Už se třeba narodíte s pocitem, že je tam nedůvěra, je tam něco a i v té rodině, když to tam je, tak je to nastaveno. Ti lidé si to potřebují vyzkoušet a potřebují také najít cestu k tomu druhému pohlaví, aby se ho naučily milovat. Takže tady je zapotřebí trpělivosti, je úplně naprosto úžasné, že tu svoji dceru neodsoudíš, ani tvůj muž, protože vy oba už s tím máte zkušenosti. Vidíte, jak se vlastně řeší, jak vývoj jde dopředu, tak řešíte věci správně, ano. Neodsoudit to a naučit ji tomu předtvaru mezi vámi, aby byl krásný vztah jako mezi mužem a ženou, jako mezi otcem a matkou. Protože i tam může být nějaká nerovnováha, ale jakoby základy ví. Žena se ženou nemůže zplodit dítě, ani muž s mužem. Rozmnožuje se tady jenom hmotná složka. To znamená, že hmotná složka, aby se rozmnožila, což je důvod sexuality, abyste se množili, tady je. Tady spíš funguje strach z druhého pohlaví, jak to s ním samozřejmě máte a jak se s ním nedá žít, ale ono se dá. Dokud tam bude nedůvěra, budete potkávat vždycky jenom ty, kteří vás zklamou. Vy jste nedůvěřiví, tak kdo vám pak může věřit? To, co vydáváte, musíte sklidit. Tečka. Tak je to vždycky.

***Krásný den, Ivanko. Ivanko, je možné, že se někdo z nás po tomto světě prochází jen pro jednu jedinou inkarnaci a poté se už neinkarnuje? Když odložíme náš hmotný kabátek, musí se každý z nás, nehledě na výjimku, inkarnovat znovu? Nebo někdo se už dále neinkarnuje? Děkuji ti za objasnění této věci, objímám.***

Ano i ne. Podle toho, co považujete za náš svět. Když budete považovat za náš svět tuto naši planetu, tak může být člověk, který vlastně sem sešel z předcházející planety na jednu jedinou inkarnaci. I to je možné, i když v této době asi ne. Ale jako principiálně to možné je. A jinak to možné není, protože pozor, i bílí mágové ve 3D světě byli klamáni tzv. poloviční informací. Ve světě, vzpomeňte si ještě za pana doktora Tomáše, který skutečně došel osvícenství a dostal se do 5D dimenze, se říkalo u lidí, kteří docházeli cestou, která byla vlastně schůdnou cestou pro 3D svět, to znamená meditací. Pozor zamýšlenou meditací, to znamená usedáním a zastavováním mysli a prolínáním se do Boha, tak tito lidé, a ještě dneska to tak mnohde je, třeba v Indii v různých ašrámech, kdy oni se dobývají do těch různých stavů Samádhi a různých těch stavů vyšších, k tomu Bohu se snaží doškrábat. Vy už dneska víte, že snaha je odpor, vůlí člověka tam nikdo není a tito lidé tam mají tu větičku, právě tu pomyslounu, že už se nechtějí tady inkarnovat. To je odpor jako prase. Oni se vůbec nechtějí inkarnovat, oni chtějí už být jenom v tom stavu toho Vědomí Ducha, ale to nejde. Lidé, kteří přejdou do 5D, jsou živí Bohové a budou se inkarnovat dál, i v sedmé, deváté, jedenácté dimenzi, i ve všech mezi, to znamená v těch krátkých obdobích sudých dimenzí, kdy se mění dimenze ve druhou a vaše pravidla, která tam jsou. Takže vidíte, jak 3D svět je klamán hmotnou složkou. Ten Satan vám tam přináší informace, které jsou poloviční, abyste se ještě snažili, a přitom stačí, když ty snahy utlumíte a přijmete ten osud, který jste si oblékli, takový jaký je. A máte ho žít rádi, pak přijde stav, kdy vás hmota sama propustí. A je tam úplně všechno – nevlastnit nikoho druhého, dát mu svobodu, to je láska, ani děti, ani své úspěchy i neúspěchy, takzvaný stav „být chudý v Duchu“ je vaší metou. Vy totiž v Duchu, což je vaše podstata, nic nevlastníte. Znamená to, že když jsem chudý, tak si nepřivlastním chudobu. Žiju a vždycky do té pusy něco najdu. Vždycky se ten život odehrává každý den dál tak, jak má. Když jsem bohatý, tak si nepřivlastním své bohatství, nejsem kvůli tomu pyšný, nerozhazuju zbytečně. Nejsem výš než někdo druhý. Nedělám věci pro hmotnou složku, protože vím, že kdybych to dělal, tak bych o to přišel. Nemohl bych potom žít tím stavem.

Kdysi dávno jsem slyšela nádherný příběh. Dva jogíni a dva lidé šli k určitému guruovi, který žil v Indii a byl to významný jogín, který rozuměl všemu. A tito lidé, kteří se považovali za jogíny a šli tou cestou, byli obrovsky bohatí, čekali v čekárně na audienci u tohoto člověka. A přišel tam ten první a zeptal se ho: „Pane, můžu přijít do nebe, když vlastním 4 milióny dolarů?“ A on řekl: „Ne, ne. Až se jich zbavíš, přijdeš do nebe.“ Když přišel do té čekárny tento první, tak se ho zvědavě ptal ten druhý: „Co ti řekl?“ On říkal: „Že se musím zbavit těch 4 miliónů dolarů, abych se dostal do nebe.“ A ten chlap si říká: „A do prdele, a já mám 4 miliardy. No to abych tam ani nešel.“ Ale mezitím se otevřely dveře a ten jogín ho pozval dál. A když položil otázku tu samou, kterou dal ten předcházející, tak řekl: „Ano, ty můžeš, ty na těch svých 4 miliardách totiž nelpíš, jako kdybys je neměl.“ Takže vidíte, že tady není nic překážkou, stačí jenom vztah, jaký k

tomu máte. Vy si nesmíte přivlastnit děj hmotného světa, ale se všemi věcmi. Se všemi starostmi, strachy, obavami, touhami, bacha na touhy, představami. Už jenom představa, jak by to mělo vypadat, vás dostane pěkně na prdel a do kolen, protože když se to pak nestane a vy jste očekávali, že to tak bude, tak vám to opravdu strašně ublíží. Ale ten, kdo vám ublíží, je vaše tělo, kterým vy nejste. Jenom vás přemluvilo. Jo?

Tak teď tu mám tady světle šedivě vytištěné, budu tady možná do toho mžourat. Tak.

***Dobrý deň prajem pani Ivka. (Ježíš, ještě je to ve slovenštině.) Ani neviem ako začať, proste by som vám len rád napísal a možno sa aj na niečo opýtal. Priviedla ma k vám moja dobrá kamarátka a aj vám známa. Moja cesta duchovna sa začala asi pred 15 rokmi. Oslovili ma tibetské báje, karma, Boh, cesty a životy, zlepšovanie sa. Cez rôzne boliestky a bolesti som sa dostával bližšie a bližšie ku kresťanstvu a Ježišovi. Učili ma najviac vzťahy a choroby. Asi pred mesiacom som bol na svojej úplne prvej spovedi a rovno generálej spovedi u nášho pána farára Janka. Úžasný človek, nemal som zlé svedomie, bez čistého svedomia si môj život predstaviť neviem. Ale vyznal som všetky hriechy. Na moje narodeniny, to mi bola aj obetovaná omša, na ktorej som prvýkrát prijal telo Kristovo. Takže viete si to predstaviť, mal som taký božský bum. Ale prečo píšem? Pár dní na to som sa zase raz opäť stretol s Helenkou a zblížila nás choroba jej muža a párkrát som ich bol odviezť do nemocnice. Začali sme sa rozprávať o vás a o vašej teórii, ktorú som si ihneď s veľkou radosťou preštudoval a nasledoval na youtube. Oslovila ste ma, lebo moje skoršie presvedčenie o karme sa spojili s kresťanstvom. Mám však v hlave pár nezhôd a chcel by som vás poprosiť, aby ste mi na to napísala váš názor. Budem vám veľmi vďačný. Takže za prvé: Je vôbec potrebné sa modliť v modlitbe v modlitebných knižkách alebo aj vlastnými slovami? Viem, že je to na každom jednom človeku, ale asi s tým momentálne bojujem.***

Vy se vůbec nemusíte modlit. Možná to pro vás teď bude těžké. Modlitba patří k nástroji 3D světa, to znamená člověka, který považuje ve světě dualitním něco za zlé a něco za špatné. Ano, v dualitním světě tady máte mnoho různých variant, které se pohybují zleva doprava, a na každé té straně je jeden protiklad, abyste se naučili rekognuskovat ten terén tady a pochopit, že vy se nemáte přiklonit ani k té ani k druhé straně. Protože ona vlastně ta dualita neexistuje, je to pouze stav odporu hmotného světa. Takže modlitba, která ještě tady byla opravdu člověkem Ježíšem, který dospěl ke stavu Kristovství neboli ke stavu, který má v sobě ve svém těle nastavený každý člověk ve svém vývoji, tak ta modlitba tady ještě byla 2000 let nastavená do té doby, než dnes, když se mění Vědomí planety, si začínáte uvědomovat, kým jste a co to vlastně Kristus je. Kristus je stav Vědomí. Člověk, který se bude modlit za sebe, za druhé, za to, aby něco bylo dobře, nerespektuje výběr božského stavu bytí „Já jsem“ a samozřejmě pro tuto chvíli na planetě je to odpor, který si tito lidé na sobě zaznamenávají. Vy jste ale řekl, že vás to oslovilo, co jsem řekla, to znamená, že jste na cestě, kdy začínáte si sám

osvojovat své pravdy, na které člověk přichází a to je docela dobrá hladina. Pokračuji dál.

***Viete, mnohí ľudia povedia, že oni do kostola nechodia a nemusia sa farárom ani spovedať. Ale Ježiš povedal, že rozhriešenie vám dajú len kňazi a tak nad tým rozmýšľam.***

Ano, církve si tady velmi dobře za těch 2000 let vytvořila takovou vůdčí pozici a mnohdy toho i zneužívala. Neříkám, že je špatná, ani dobrá, samozřejmě je taková, jaká je. Ale pro 3D svět je to organizace plná egoismu, která rozděluje tento svět, protože se lidé báli, báli se svých hříchů. Hříchy ale neexistují, protože hříchy obsahuje takzvaně hmotná složka, která jakoby dělá útoky z hmoty na hmotu, podvrhuje myšlenky, protože myšlenky jsou součástí nahrávky jednotlivých lidských těl. Takže když vás budou napadat tzv. hříšné myšlenky - nejsou vaše, jenom vás lákají k provedení těchto činů. Pokud samozřejmě jste tak silní, že je neposloucháte a nejste hříšní. Ale i kdybyste je učinili, tak taky hříšní nejste, protože vy jste Duchem, nejste tou hmotou a ty věci dělá samotná hmota. Tohle je zapotřebí pochopit. Pro 3D svět ale, který byl velice, ale velice silně podroben zkouškám v posledních dvou tisících letech, to bylo nutné.

Já jsem nedávno vysvětlovala, že jsem někde v kostele viděla na začátku mše, že přišel farář a řekl, asi před obrovským množstvím lidí, první větu: "Jste hříšní." A zezadu jsem viděla, jak se sklonily všechny ty hřbety těch lidí. A pozor, proč je to dobré? Kdyby tito lidé věděli, že nejsou hříšní, dělali by mnohem horší věci. V době, kdy ještě podléhá lidské tělo obrovským poryvům odporů a věcem, které neumí to tělo ovládnout, si musí ten člověk myslet, že je hříšný. A musí chodit do organizací, které jsou pod nějakým vedením. Je jedno, v jaké církvi to bude, je to nutné. Tady vidíte, že jste prošli dobrou etapou a všechno, co jste prožili, protože v jednom životě můžete být křesťanem, v druhém budete muslimem, ve třetím budhistou, ve čtvrtém taoistou. Když poznáte a projdete v každé té inkarnaci mnohými učením, zjistíte později, že se mluví vždy o jediném Bohu a k tomu dojdete. Později zjistíte, že tím Bohem jste vy. Dřív si myslíte, že to je rouhání. Každý jako člověk Ježíš, tak jako člověk Jiří, člověk Jan, člověk Irena, člověk Jana, každý jednou dojde ke Kristovství, to znamená ke stavu, kdy zjistíte, že jste nikdy nebyli hmotnou složkou a nepřivlastňujete si odpory svých těl, protože už neexistují, ony lehnou.

***Tiež som sa dostal k názoru, že prečo sa modliť k Bohu, veď sám som Boh. Ako to teda je? Vo vašom videu o čakrách sa vy myslím, že aj modlíte alebo hovoríte istú mantru - odpusť mi Bože všetky moje hriechy na čakre číslo jedna. Je to zvláštny pocit, viem, že by som to chcel vedieť, ale niekde v diaľke mám tiež pocit, že sa toto ku mne dostane. Je to však pre mňa zásadná vec, spojiť si veci, aby do seba zapadali a veriť tomu.***

Já se omlouvám za moji slovenštinu, to je strašné. A něco vám vysvětlím. Přišla jsem sem, abych přišla pro hladinu bílé magie, takže ze začátku jsem musela mluvit tak, abych navazovala na vývoj. Na audiích, která už teda léta běží dál, prohlášení třeba na té první čakře se odehrává naprosto jiným způsobem a je to proto, že jako já Vědomí s

tělem, které nemá odpory, sama sebe žádám, to znamená mé Vědomí v druhých lidských tělech. Já to teď prohlásím, abych vám tu první čakru oživila, abyste si to mohli poslechnout. Zavřete si oči, prosím. Vy, co jste už spali, se probud'te. (Smích).

### **Prohlášení na první čakře.**

*Otče, mé vlastní Vědomí, prosím odpusť mi odpory těla mého jména, které jsem si přivlastnil v domnění, že tímto tělem jsem. Ale já, Bůh, jsem Vědomím celé této planety, jsem si zvolil všechny činy druhých lidských těl v mém osudu, které se kdy staly proto, aby mi mé vlastní Vědomí přivedlo tato těla a já od mého vlastního těla nepřevzal odpory těla mého jména a naše společné Vědomí se neroztrhlo. A i já druhým lidským tělům jsem činil činy své a nebudu se tedy považovat za špatného, jako nebudu považovat druhá lidská těla za špatná, protože i já jsem součástí společného učení a i já jsem slíbil svému vlastnímu Vědomí v druhém lidském těle, že mé tělo ho prozkouší, zdali po činu, který jsem mu učinil, mě bude odmítat a bude si myslet, že jsem špatný. A i já Bůh jsem se narodil do tohoto těla a jména, aby toto tělo od narození až do této chvíle procházelo různými situacemi, které byly dobré, i když byly náročné a těžké, neboť kdybych je neprožil, dnes bych nebyl takovým, jakým jsem. A proto tato situace a tyto situace nebyly špatné. Takže přijímám činy všech druhých lidských těl, které přivedlo mé vlastní Vědomí k tělu mého jména, za které jsem se doteď považoval, abych od tohoto mého těla dostal sílu k tomu, abych jej ovládl a nemyslel si nic špatného ani o druhém lidském těle a ani o svém. A ani o všech situacích, které jsem kdy prošel, neboť já jsem ten, kdo stvořil tento svět. Amen.*

Tady je vidět, že byla nahrazena slova „hříchy“ za slova „odpory těla mého jména“, a to je podstatné v tomto. Hříchy patří hmotné složce, ale vy jste si objednali děj v hmotné složce se všemi poryvy různých lidských těl, co vám mají učiniti a co má učiniti tělo vašeho jména těmto druhým lidským tělům. Takže žádný hřích nikdy neexistoval. Časem se toho planeta zbaví naprosto a úplně, protože ti, kteří zůstávají na planetě a letí s ní dál, tady přežijí tento stav a inkarnují se znovu na planetu 5D, kterou neopustí. A ti, kteří ještě nedošli, aby ovládli své tělo a tělo jim zůstalo samozřejmě tím direktorem, tak ti nemohou překročit časoprostorovou křivku, která je spojená s 3D světem. Ti budou samozřejmě dále existovat ve světě 3D, aby si splnili vývojovou křivku. To je všechno, co se odehrává. Je to správné, je to vlastně jenom to, jako když v devítiletce dejme tomu, já jsem se narodila v roce 1959 a šla jsem do školy v roce 1965. To je jediné, v čem jsem byla lepší, v uvozovkách, že jsem byla v první třídě před těmi, kteří ještě byli ve školce, jo? Takže vidíte, že doba do aktivní časoprostorové křivky je naprosto stejná, odehrává se to jako v tom vývoji tady. To samé, prosím vás, je i v pochopení. Zjistili jste, že když dáte dítě brzy do školy, tak ono nepochopí věci nebo to, co se má učit, to učivo nepochopí v té třídě, v které má, ale třeba kdyby propadlo, tak ho za rok pochopí. To samé máte, když se budete inkarnovat po určitých množstvích inkarnačních těl, vy nabydete určitou sílu a věci chápete, do té doby je nemůžete pochopit, to nejde.

Není už deset? Ještě to vydržíte? (Smích). Vy už tady chudáci klimbáte. Tak hele další.



***Za druhé. Vy hovoríte, že netreba nič ľutovať. Áno, aj podľa mňa je to pravda. Avšak čo sa hovorí v modlitbách a v kresťanských teóriách - oľutujme si svoje hriechy. (Do prčic, když nejsou hříchy, tak proč je budu litovat? Je to jasný? Jo, dobrý.) Možno je to odo mňa trífalé, ale aký je váš názor na cirkev? Nemyslím si v zlom, len si chcem spojiť vašu teóriu s mojou vierou.***

Církev byla dobrá ve 3D světě, protože vám umožňovala vlastně držet tělo na uzdě, když si budete o sobě myslet, že jste hříšným tělem, tak vás to drží, protože se snažíte hříšným nebýt. To je bez debat. Pak zase prokazovala i církev svoje hříchy, kdy třeba byly prodávány odpustky. Kupčilo se vlastně s hříchy, což je zase egoismus organizace zvaná církev. A těch církví bylo hodně. Pak tam byly pokusy o nápravu. Vzpomeňte si na husity, to byla dobrá věc, ale ti to zase přehnali, pak vypalovali kdecu. V dějinách církve a vůbec světa je hodně, hodně náročných stavů, kdy jste se učili v každé inkarnaci si projít vším, čím bylo možné. A tak to bylo dobře.

### ***Ako je to so spoveďou v kostole?***

Církev chce všechno vědět. (Smích). Dříve církev opravdu ovládala veškerý svět, protože ze strachu, že jste byli hříšní, jste tomu samozřejmě zpovídajícímu řekli naprosto všechno. Takže takový farář věděl o každém všechno. A pozor, tak jako je dneska - není zedník jako zedník, není lékař jako lékař, tak není farář jako farář. Farář může být úžasným člověkem, ale může být i pěkným darebákem. Omlouvám se všem farářům. Ano, i já jsem znala z vyprávění mnoho lidí, kteří byli hodně drsní. Jaroslav mi kdysi vyprávěl, jako dítě, že jednou, když se přestěhoval, zemřeli mu rodiče, tak byl daný do úplně jiné školy, a protože byl v jiné církvi, než se vyučoval katechismus, a ten farář teda milostivě řekl, že tam má být. A byla obrovská zima, ty děti byly zmrzlé, a říkal: Ten farář byl opravdu velmi dramatický. A měli jsme tam malou holčičku, která byla stejně stará jako my, bylo jí 9 let, ale byla to židovka, a ten farář tu dívku vytáhl za obě uši ven do uličky, hodil s ní o zem a ukazoval na ní prstem jako na prašivou židovku a házel na ní vinu, jakoby Kristovy smrti. Ty děti byly všechny samozřejmě zhrozené. Vidíte to, to je přímo ukázka toho, jak se farář chovat nemá. Pevně věřím, že tomu tak dnes už není, ale nikdo si není jistý. Tento člověk se za pár let sám oběsil, nemohl žít s čistým svědomím. Každého to dožene. Takže vidíte, jak je tady zkrátka úloha a role toho člověka i v té sféře lidské práce nastavená a může být navenek v organizaci, která by měla být čistá, když už se tak prezentuje, ale i tam jsou samozřejmě jenom lidé a i tam se odehrávají veliké egoismy. A naopak, v běžném světě může být tolik čistých lidí, kteří by mohli být faráři, v uvozovkách samozřejmě.

***Asi vám chodí veľmi podobných správ, že? Tak budem teda pomaly končiť, aby ste mali čas na tých iných. Prajem vám všetko dobré. Nech sa vám darí a dávajte na seba pozor. (Smích).***

Doufám, že jsem vám alespoň zčásti odpověděla a doufám, že jsem na něco nezapomněla. On ten list je vytištěn ve světle šedé barvě a tak se to strašně špatně četlo. Omlouvám se.

***Milá Ivanko, omlouvám se, že píši, a vím, že toho máš hodně, ale nedá mi to a musím se zeptat. Řekni mi, prosím, kdo je Dimash Kudaibergen z Kazachstánu? (Smích). Je to mimozemšťan? Takoví lidé sem budou přicházet na tuto planetu? Jeho zpěv mě naprosto uchvátil a slova jeho písní zasáhly mé srdce. Jak je možné takto zpívat? (Ano, slyšeli jste ho? Zpívá nádherně). A proč mě ty jeho písně spolehlivě vždy rozpláčou? A nejen mě. Jeho zpěv je něco tak neskutečně krásného, že se to ani vypovědět nedá. Každá jeho píseň má neuvěřitelnou hloubku, on je naprosto božíííí. Přišel tu, aby dělal lidi lepšími, probouzel je? Nechápu. Áááááááááách. A další dívenka sotva 15ti letá Diana Ankudinová. To je k nevíře takový talent. Úžasné. Chci se jen podělit s tou krásou, a tak posílám odkazy. I kdybys neměla čas odpovědět, necht' oblaží tvou duši.***

Ano, zjistili jste, že se vyvíjí naprosto všechno? Vyvíjí se matematika, fyzika, vyvíjí se hudba. Máme hudebníky. Vaše tělo je vlastně písňala, ano je to tak. Kdybyste studovali zpěv, tak byste zjistili, že tělo můžete používat naprosto jinak, než běžně jste zvyklí. A budou se vždycky rodit další a další lidi, kteří... a lidská těla, která budou mít naprosto jiný dar a jiný rozsah. Dřív to lidské tělo dosáhlo třeba jenom tři oktáv a teď můžete dosáhnout Bůhví kolika, ale budou to zase jedinci, kterých bude přibývat. A proč vás to takhle dostává? Protože zase vaše tělo je přijímač a vibrace, které jdou z vyšších oktáv, vás rozvibrovávají. Slyšeli jste někdy alikvotní zpěv? To je, co? To máte pocit, že vám to vymetá špínu z celého těla. Takže prosím vás.

Otázka, jestli mimozemšťani nebo nemimozemšťani. Pozor, v páté dimenzi zjistíte, že jste schopni žít na všech planetách a taky to máte v popisu práce. Takže ano i ne je odpovědí. Ale vy si to teď máte užívat tady na té a ne na té planetě. Takže i vy budete pro někoho mimozemšťan, to si pište, hlavně pro ty, kteří na Zemi nepatří. To je všechno, co bych k tomu řekla. Tak.

***Ahoj naše milá Ivanko. Tak jsi na konci loňského roku říkala, že rok 2019 byl náročný a přitom jsem si říkala: „Csss, pohoda.“ No ke mně všechno dochází později. Ráda bych se podělila s příběhem, který se mi teď odehrává. V půlce března můj šestiletý syn začal kašlat. Po nasazení kortikoidů kašel ustal, ale zhruba po měsíci se mu spustily tiky, které se projevovaly škubáním hlavy a hlasovým projevem. Tiky nejsou v průběhu celého dne, ale jsou časté. Prošli jsme si kolečko vyšetření - od fyzioterapie, přes neurologii, EEG, ORL až na dětskou psychiatrii. Všude jsou výsledky v naprostém pořádku. Rozhozená psychika se špatně odhaduje. Jestli vyšetření bylo důkladné a kompletní, nevím. Zjistila jsem, že má hodně citlivé uši. Tiky se mu spouští, když teče voda nebo volám přes handsfree v autě, když zvednu hlas, nebo když sleduje televizi. Hodně s ním o tom mluvím a povídal, že má strach, když na něj někdo křičí. Je mi jasné, že je to v komunikační rovině. (Ano). Za celý tento čas jsem pochopila tolik věcí, až mi to vyrazí dech. Zjistila jsem, proč švagrová svému psychicky nemocnému synovi nedokáže odepřít cukr. Zjistila jsem, proč má sestra po nehodě svého syna se na něj tolik upnula,***

***a zjistila jsem, proč moje bývalá tchýně prosazovala nemocného mladšího syna před starší dcerou. Také mi došlo, že mi ukazuje psychický stav v mých šesti letech, kdy se rodiče rozváděli. Prošla jsem si znovu steskem po otci, když se odstěhoval. Řešila jsem v sobě, že odešel kvůli mně, protože jsem nebyla dobrou dcerou. Tenkrát to asi se mnou nikdo moc nerozebíral. Pochopila jsem, proč byl na nás v uvozovkách zlý v době společného soužití. Dnes ho vnímám tak, že to byla pouze jeho role. A také vím, že to ještě nekončí, mimo jiné prožívám první krizi s mým manželem. Jsme spolu třináctý rok a dosud jsme se k sobě chovali moc hezky. Nyní vnímám své tělo, že reaguje na podněty úplně jinak než dříve a dochází ke sporům. Bohužel to neovlivním. No, a abych uzavřela celé dění se synem, snažím se to přijmout, hodně jsem se zklidnila, ale tělo stále vyhlíží, kdy tiky přestanou. Přesto jsem za všechna pochopení velice vděčná. A teď se, Ivanko, ptám. Je lepší to s ním řešit a ptát se a rozebírat? Nebo ho mám nechat klidně žít? Je to veselý a vtipný kluk, ale nedokáže tolik vnímat tvoje učení. Ivanko, měj se moc krásně a užij si léto.***

Víte, když máte vedle sebe dítě a byli jste také dítětem a také jste měli svoje problémy. Ano, je to v komunikační úrovni. Je zapotřebí mluvit, ale protože nechcete z něj ty události tahat, začnete vyprávět o sobě. Podobné příběhy. Věci, které jste si prožili. Víte, v rodině o sobě moc lidé nemluví a neví o sobě. Je to strašně smutné a je to klíč ke všemu. Ke všem dveřím, které by se kdy mohly otevřít. Když přijmete stav takový, jaký je, budete vědět, co mu máte vyprávět. A taky ho nechte vyprávět, nezastavujte ho. A ono se všechno skutečně vyřeší. Ale první je vaše přijetí tohoto problému, to je zásadní. To je zásadní.

Tak, já si myslím, že už skončíme. Už jste všichni hodně unavení.

***Zdravím ťa Ivanka. Už sme spolu komunikovali, ale mám d'alšiu otázku. Ak by si si našla na ňu čas, veľmi by si mi pomohla. Dala by som ju tu do skupiny, ale keďže je veľmi kontroverzná, radšej sa spýtam zatiaľ len u teba. Možno potom zvážim jej pridanie do skupiny. Dnes som si prečítala toto od Rudolfa Steinera: V budoucnu odstraníme duši pomocí drog. Stejně jako dnes jsou lidé očkováni proti této nebo oné nemoci, takže i v budoucnosti budou děti očkovány látkou, která je učiní imunními proti tomu, aby byly podrobeny šílenství duchovního života. Zde je to, co vědec a filosof Rudolf Steiner řekl o vakcínách během konference 27. října 1917. Nakonec bude nalezen způsob, jak očkovat těla, aby lidem neumožnila příklon k duchovním ideám, a aby celý život věřili jen ve fyzický svět, který mohou vnímat svými pěti smysly. A nyní jsou lidé očkováni proti souchotinám a stejným způsobem budou později očkováni proti duchovním sklonům. To řekl Rudolf Steiner v roce 1917. Rudolf Steiner předpověděl, že v rámci spirituální a energetické proměny našeho světa, který přináší zlatý věk lidstva a díky přicházejícímu světlu a navyšování energetických vibrací planety Země za účelem harmonizace a zachování života, nebude temným silám tato proměna a pozdvižení lidského ducha***

**příznivá. A tak negativní entity, negativní síly z nízkých vibrací udělají vše proto, aby lidi co nejdéle udrželi pouze ve hmotě, v oddělenosti od zdroje a od možnosti využít rozšířeného vědomí a vnímání, které vesmír v tomto čase naší civilizaci v planetě přináší.**

**A tak sa ťa chcem spýtať, keďže sa mi zdá, že sa to vo veľmi blízkej budúcnosti začne diať, či je to naozaj možné? Nemyslím odstránenie duší, to sa nedá, duša je, bude a bola. Ale pýtam sa, lebo o vakcíne proti covidu koluje mnoho informácií. Sám ich najväčší propagátor a človek, čo z nich najviac zbohatne Bill Gates, hovorí, že ich bude viacero druhov a bude sa skúšať, ako zaberie. Niektorí vedci a holistickí doktori varujú, že tieto vakcíny budú mať v sebe nanotechnológie, ktoré zmenia DNA človeka. Iní dopĺňajú, že nanotechnológie sa v našom tele poskladajú, napríklad na to slúži 5G a s našim telom sa zrastú a budú s nami jedno. Vďaka tomu sa z nás stanú cyborgovia, ovládateľní poloroboti, ktorým budú môcť vlády vypnúť nesprávne emócie, či naopak prikázať poslúchať atď'. Prosím, aj keď tomu neveríš, zamerajme sa teraz na možnosť, že by došlo k takej vakcinácii, prípadne čipovaniu a ovládaniu a kontrole nad našimi telami a emóciami. Študovala som to naozaj dlho. Patenty na to existujú, nielen od Billa Gatesa. Ide mi len o túto variantu, nech sa na to lepšie psychicky pripravím. Mám dve otázky. V prípade, že by to bola pravda, je možné nás oddeliť od našej Duše tak, že nám niečo v našom tele bude brániť sa s ňou spojiť a budeme len akoby schránky bez Duše? Budeme mŕtvi ako roboti? Ako sa to teraz deje s chemikáliami ako je fluór, ktorý nám ničí šišinku. Druhá: V prípade, že by naozaj došlo k tomu, že nás nejakým spôsobom budú chcieť začipovať či vstreknúť nanotechnológiu vakcínou, máme si to dať spraviť s pokorou, že takto to má byť? Alebo radšej zomrieť? Pretože predpokladám, že to bude povinné, budú chcieť mať pod kontrolou každého. Čiže ako sa k tomu postaviť? Moje ego sa samozrejme veľmi búri pri predstave, že niekto bude ovládať moju myseľ, celkovo ovládať ma. Prístroje budú prikazovať, kedy sa to bude diať. Umelá inteligencia je na to už pripravená. Je tu strach, že ani o sebe nebudeme vedieť. Mám si povedať, že mi to nevadí, že je to jedno? Proste si to tu odžijem ako polorobot a keď príde bod B, tak príde? Alebo sa máme snažiť to celé nejako zastaviť? Alebo to prijať ako dané? Aj toto si máme odžiť? Je to napokon jedno? Ďakujem ti a prajem ti všetko dobré. Si poklad.**

Ty tady píšeš, že „moje ego sa samozrejme búri pri predstave, že niekto bude ovládať moju myseľ.“ Ale ono už se to děje, ty se necháš ovládat už nyní. To, že budeš pod strachem z takovýchto věcí, už dneska tě ovládá. Takže vlastně se příkláníš k hmotnému vědomí, které zažije děj, to je takzvané třídění dneska semene od plev. Dejte si pozor na tyhle věci. Nešťourejte zbytečně do těchto věcí, které existují. Víte, že program planety je nastavený a je správný tak, jak je. Vy, co byste mi teď v této chvíli nerozuměli, si budete myslet, že házím nad vším rukou a že jsem lhostejná, tak to naprosto není.

Ano, Rudolf Steiner měl pravdu ve své vizi, protože byl bílý mág, obrovský bílý mág a ti znají vlastně proces, který se bude odehrávat na planetě. Ale ono už se to dávno stalo. Nedá se to změnit, věci se nedají změnit. Vy pořád kalkulujete s tím, že je něco ovladatelné z vaší pozice člověka. Tak to naprosto není. Vždyť přece droga, kterou si píchají lidé, kteří berou drogy, si sami očkují vlastně něco, co jim zamezí přístup ke svému Duchu. To znamená, že to svazuje Duši. Jestliže já si ve své nespokojenosti začnu mámit tělo nějakou látkou, která se tam bude přidávat, tak je logické, že jsem nespokojeným člověkem. Ale pozor, nespokojenost je i strach s tím, s tou představou, která je tady podkládána. Ano, Rudolf Steiner byl bílým mágem, ale bílí mágové musí strašit. Oni totiž tady sami zosobňují takzvané dobro. Já jsem nedávno zažila příhodu, kdy jsem se setkala s jedním člověkem, který celý život meditoval, celý život se snažil žít od svých nejranějších let jako vzorný jogín. A celý život meditoval, jezdil dokonce do ciziny, dvakrát týdně, jednou týdně do ciziny za člověkem, který vedl v obrovském měřítku meditace. Jezdilo tam mnoho lidí z Čech za člověkem, který opravdu zářil. Ano, oni září ti bílí mágové, ti kteří se věnují jakoby meditacím. Ale proč vám to vyprávím? Protože ten člověk, který vedl meditace je dnes velmi, velmi starý a díky covidu, který vlastně zastavil tyto snahy a lidé, kteří desítky let opravdu desítky let, dvacet, třicet, čtyřicet, padesát let za ním jezdili a nic se jím do této doby nestalo, protože oni touží, tito lidé touží po tom být osvícení. A ejhle, ono se to neděje. Dokonce někteří si odepřeli celoživotně sex, svojí sexualitu potlačovali, aby se tam dohnali svojí duší do stavu Ducha. A dnes tápají, protože ten, který je vede, dnes nemůže být s nimi a tak hledají jiné cesty. A tento človíček, který je velmi hodný, jako člověk velmi charakterní, si protože teď tápou a nemají už dlouho, půl roku nic, co by je vedlo dál, tak si poslechl někde mé přednášky a udělal si na mě horoskop. A v tom horoskopu bylo krásně vidět, on dokonce někde i běhá podobný horoskop a přesně tak, jak on si ho rozebral, tak to souhlasilo s tím původním po internetu. A tam bylo vidět, že já mám složky plusové a složky mínusové, které ale osvětluje slunce. Ty mínusové tam vždycky musí být, ale vy musíte ovládat ty mínusy, tím svým plusem, abyste se dostali do nuly. Přece znáte matematiku, znáte fyziku, znáte zákonitosti, které už jste se učili i ve škole. Vy se do nuly, neboli do štěrbiny Boha, která leží mezi mínus a plus, to znamená zápořem a plusem, neboli zlem a dobrem, dostanete jenom tím, že existují obě varianty. Jestliže hodnotu plus sečtete s hodnotou mínus, vzniká nula. Člověk, ke kterému se jezdí za těmi meditacemi, tam má jenom plus. Ale tento člověk se tam nikdy nedostane, protože jestliže máte jenom znaménko plus, chybí vám mínus k tomu, abyste se do té nuly dostali. Je to jako jing a jang. Jing a jang, neustále plus a mínus se mění. Ano, oni se potřebují. De facto zjistíte, že neexistuje dobro a zlo, neexistuje, protože neustále se využívá pouze k poznatelnosti světa a to už jsem vám říkala ve Starých Křečanech. Takže pan Rudolf Steiner, který tady znázorňoval špičku, obrovskou špičku na začátku minulého století, de facto říkal věci, které opravdu viděl, které se tady odehrávají, odehrávaly, ale ony běží. Křeč hmoty vyžaduje, aby mnoho lidí podlehl strachu. Strach ale neexistuje. Strach je něco, co vnímáte tady v tuto chvíli při pohledu do budoucnosti, tak tam proboha nekoukejte. Vše, co se má stát, se stane. Vy se akorát tím rozdělíte, tím svým razítkem, které si přiřadíte. Nestudujte tyhle věci proboha. Až to bude k řešení, tak to budete řešit. Tohle za vás vyřeší jiná hladina.

Ještě se vám to pokusím vysvětlit jiným způsobem. Když se budete koukat na jednu jedinou věc před sebou, tak když budete černý mág, budete ji vidět jinak, když budete bílý mág, budete ji vidět jinak, když budete člověk božský, budete ji také vidět jinak. Já jsem se nedávno setkala se ženou, která byla na rozboru své osobnosti u jednoho človíčka, který je také velmi hodný, ale on ten člověk jí řekl, že až se zbaví dvou astrálních bytostí, které jsou na její tělo navázány, tak teprve bude mít život spokojený a klidný. A já se s tímto člověkem znám a tak jsem za ním šla a říkala jsem mu, prosím tě, ta žena poslouchá léta to, co já říkám a už to pro ni je strašně zvláštní a úsměvné. Nicméně přišla mi to sama říct, abych jí vysvětlila ten postup, čehože se má zbavit. A teď pozor, ta žena, která je umělec, všichni umělci, všichni, kdo dostali nějaký dar tvoření tady, si ho přinesli výměnou za svůj osobní život. Protože všimněte si, že všichni umělci mají náročný emocionální život a týká se to samozřejmě vybraného osudu. A právě tyto náročnosti otevírají múzy, které potom tvoří. Tvoří v hudbě, tvoří jako malíři, tvoří jako sochaři, jako skladatelé. Je to rozervanost nitra, která otevírá tou niternou jakoby bolestí, říkám jakoby bolestí, protože vám nikdy bolest a utrpení nepatřily, to tělo vám to dělá samo. Ale tohle otevírá múzy, které pak přinášejí na Zem to krásno, tu kulturu, která tady vlastně je a má se sem prodat. Je to vlastně vykoupení. A tato žena už se překlonoila do věku, kdy nebude mít zřejmě už nikdy děti, je hrozně hodná, je šikovná, nádherně tvoří. Nicméně celý život hledá partnera a nedaří se jí to. Chce obyčejného, normálního muže, kterého nenachází. Protože jestliže se s ním setká a začne s ním žít, jejich vztah je nerovnoměrný a oba vlastně vidí, že to nefunguje a nepracuje. Ano, a to je to, co si vybrala v DNA, což bílý mág vidí jako astrální bytost, které se ten člověk musí zbavit. Bílí mágové všechno narovnávají, drtí, posuzují, ale pozor, ona by nemohla bez své múzy tvořit a to by ji spíš zabilo než to, že nebude mít nikdy partnera. Pro tento život bylo zapotřebí tvořit a v DNA to je. Takže vidíte, pro člověka jako jsem já, se vůbec nic neděje, jenom je zapotřebí tomu člověku vysvětlit, že nemůže jedním zadkem sedět na dvou židlích, že si musí vybrat a přijmout to, a pak se jí to utrpení absolutně vymaže, ale je to jenom tím pohledem - k čemu je to dobré? Pokud bude malovat nebo sochat nebo skládat hudbu ten člověk a nebude hledat pořád systém, jak obejít tuhle nepřízeň osudu, kterou tak vidí, tak bude neustále trpět. Takže proboha, popřemýšlejte o těchto věcech, všechno si děláte vy sami, nikdo vám nic nedělá, nestudujte takovéto blbosti, které lítají po internetu, to vás zničí, zabije, protože v noci vás bude budit hmotné Vědomí a bude vám nalhávat tyto věci a strachy, jak jednou lidstvo bude vypadat. Bude vypadat, bude, už jste si to zvolili.

***Milá Ivanko, milá Zdeničko a všichni, zasílám můj příběh pro případné přečtení na některé další besedě a velký pozdrav ode mě i od manžela zatím ještě stále z Rijádu. Milá Ivanko, milé buněčky. Když slyším tolik krásných příběhů, rozhodla jsem se podělit se i s tím svým. Takže, mé dětství poznamenal rozvod rodičů. Nejprve jsem několik let nemohla tátovi přijít na jméno a oslovit ho „táta“. Načež přišla vyrovnávací akce, kdy mě maminka vyhodila z bytu. Díky situaci doma jsem začala utíkat. Po střední škole jsem odjela jako au pair do Londýna a pak si našla práci, díky které jsem z posledních dvaceti let strávila minimálně třináct let v***

*zahraničí. Ale vše je dobré a já jsem opravdu velmi toužila cestovat a do každé další země jsem si nesmírně přála jet a samozřejmě pro své zkoušky. Moji partneři mi byli také všichni nádhernými anděly a učiteli. A i já jsem jim to moc pěkně zahrála (úsměv). Jelikož jsem se po traumatu rozvodu rodičů nechtěla nikdy rozvést a tím pádem se raději ani nevdát. Díky nabraným odporovým stavům jsem ve svých 32 letech trpěla nadváhou, častými záněty močových cest a množstvím různých drobných víceméně chronických záležitostí. Z klasické medicíny mě vyléčilo trojnásobné přeléčení antibiotiky jednoho mého zánětu, po kterém jsem všechny prášky zavrhla. V roce 2008 jsem se začala více zajímat o duchovno a tedy o magii a snažila se řešit samu sebe, svou stravu a zdraví. A v té době jsem objevila v televizi Cesty k sobě a díky ní pana Petra Chobota a další a další. Zaujala mě paní, která léčila energiemi šambaly. Asi dvakrát jsem k ní zašla, sezení bylo moc příjemné, ale já nikdy nic necítila a ani mi to moc nepomohlo. Ale ta paní byla moc milá a tak jsem souhlasila se zasvěcením do šambaly a pak i do merkaby. Ale merkaba byla ještě více nicneříkající než ta šambala. Pak následovala meditace s panem Petrem Chobotem. Představitivost jsem měla vždy dobrou a bylo to velmi příjemné, ovšem opět jsem na sobě nic nepozorovala. Tedy kromě super odpočinutí si, což mě vedlo k tomu, že jsem se přihlásila s jeho skupinkou v roce 2010 do Peru. Ostatně šamanismus mě také zajímal. V Peru to bylo moc fajn, došlo i na pití ajahuasky a já opět nic. Všichni něco viděli a já ani nezvracela. Nicméně ten pobyt v Peru byl důležitý, protože tam jsem se seznámila s kamarádem, který mi pak hned v roce 2011 poslal odkaz na Staré Křečany. Vůbec mi v té době přišlo, že mi to duchovno moc nejde a nic mi nefunguje a u ničeho nevydržím. V roce 2014 jsem ještě pro jistotu absolvovala pobyt ve tmě, což jsem sice nevydržela celých zamýšlených 14 dnů, ale i tak to pro mě byla skvělá zkušenost. Ve tmě jsem zase nic neviděla, jen takové černobílé jakoby spořiče, co bývají na ploše počítače, kde se neustále mění obrazce. Ale ten klid. Několikrát jsem zažila nádherný stav, kdy jsem jen tak seděla ve tmě na posteli a říkala si, že takhle bych mohla sedět do nekonečna a nic nechtít a nedělat a jak by mi bylo blaženě?! Ivanko, musím říci, že jsem od začátku tvoje přednášky milovala a všechno hltala a nic neodporovala, až Ivanko na to, že moje ego nejprve děsně kritizovalo tvoje oblečení, což mě vždycky rozesmálo, jak mi může vadit taková blbost. No ono to mé posuzování věcí a lidí myslím ještě i dnes potřebuje trochu doladit. Měla jsem v té době i dosti komplikovaný vztah a můj partner přednášky nedával, takže jsem je poslouchala jen, jak to šlo a prožívala si své lekce. Do dnešní doby jsem se zbavila zánětů močových cest, zhubla jsem, úplně samovolně a cítím se nesmírně spokojená. Již v pobytu ve tmě jsem přijala a pochopila své rodiče a blízkou rodinu i všechny předchozí partnery. A dnes ke všem cítím velikou lásku, i když nějaké drobnosti by se určitě našly, ale přijala*

***jsem všechno, včetně jejich rozvodu. Nyní je mi 43 let, upravil se i můj vztah k jídlu, kdy jsem přes vegetariánství a veganství, 10 let bez masa, makrobiotiku, bezlepkovou, bezlektinovou a metabolicky vyváženou stravu vrátila zase ke klasice. Co možná v biokvalitě, dostatek zeleniny a minimum lepku, ale je mi to vlastně v podstatě jedno. Vyrovnal se i můj vztah k léčení, nevyhledávám již žádné alternativní metody a pokud je to nutné, někdy bolest hlavy, tak si vezmu klidně i prášek, i když tady máme skvělého rodinného bylináře a když je něco potřeba... Prostě jsem přestala absolutně být fanatická. Víím, že mám ještě spoustu učení a jsem nesmírně vděčná svému zákonitému muži, a už se nebojím rozvodu, jak láskyplně mi moje nedostatky pomáhá odstraňovat. Nemám sice zatím žádné děti, ale bude - bude, nebude - nebude. A kdo ví, když jsi, Ivanko, říkala, že budou i ty padesátileté matky, i tak si říkám, že jsem určitě v předchozích životech měla děti dost a že si teď můžu odpočinout, no ne? Milá Ivanko, tak to je všechno, připadám si trochu jako ta paní, co tenkrát nechtěla do 5D, protože mě to tady díky změně přístupu k životu opravdu nesmírně baví a navíc je to čím dál tím lepší. Moc děkuju, budu se těšit zase na setkání na nějaké besedě nebo na statku. S láskou XYpsilonka.***

(Ivanka se směje.) Ano, děkuju. Víte, ono nejde o to, jestli tam člověk chce nebo nechce, tam jde o to, jestli tam prožije tu emoci, která se tam vlastně odehrává. Ale ono je to vlastně strašná sranda, protože vy už kolikrát nemusíte ani chtít nebo nechtít, protože tam zákonitě jste nebo nejste. A to nemůžete ovlivnit ani vašim rozhodnutím. Je to jenom samozřejmě v prožitku. Ti, co by tam toužili být, ti se tam hrabou vůlí člověka a ti tam samozřejmě se tímto způsobem nedohrabou. A vzpomeňte si, já mám ráda ten příměr a sama jsem ho zažila, kdy v knize Zasvěcení paní Haichová popisuje, jak vlastně měla vizi, že se škrábe přes tu šestou čakru, že jak tam byl obrovský schod a nikdo se tam nemohl dostat. A najednou dostala k tomu zástupu za ní obrovský soucit a obrovskou lásku a řekla, že jim tedy poslouží. A připravila jim záda, aby po těch zádech vylezli a v tu ránu, jak to udělala, tak to tělo se jí samo vzneslo jak malý balonek a stoupla si na tu hranu. Ano, to je i karmajóga, to je i služba, služba druhým, z lásky plně, protože neexistuje druhý. V druhých lidských tělech jste pouze vy, vaše Vědomí, sloužíte sami sobě a nevíte to. Až teprve zapomenete na tělo svého jména, za které jste se považovali celé eony věků, a i jsem se hodně zasmála moje milá XYpsilonko, jak jsi říkala s tím oblečením. Ano, to se mi občas stávalo, protože Iva vůbec nemá vztah k oblečení. Většinu věcí já dostávám anebo dědím (smích) nějakým způsobem. Když jdu do obchodu, tak mi ty věci nic neříkají, tak si vždycky jenom tak nějak prohlídnu, co by tak mohlo být a nebýt a buď s tím odejdu, nebo to tam nechám. A občas mi lidi psali, že jsem buď měla moc krátké kalhoty anebo moc dlouhé kalhoty. A jednou se mi dokonce stalo, že mi jedna paní na facebooku napsala, že mám tlustá stehna (smích). Mě to obrovsky pobavilo, takovéto věci jdou úplně mimo mě, včetně oblečení. Ale ukazuju vám pohled těch lidí, kteří se na mě dívají. Ano, za mě teda, když půjdete někam na povídání za obyčejným člověkem, všimněte si, že říkám za obyčejným člověkem, protože já, když jsem natáčela Staré Křečany, tak jsem samozřejmě mluvila



o mystikovi. Ano, 3D mystik je něco jiného než 5D mystik. 3D mystici ještě dělali různá cvičení duchovní, aby se dopídili, protože ti sice už o Bohu nějakým způsobem věděli, ale ještě se k němu pořád dohrabávali, ale kdybych vám tenkrát jako bílým mágům, kteří byli připravení to slyšet a učit se samozřejmě dál, protože „buoni o cattivi, non la fine“, jak říká Rossi Vasco, to znamená „dobří a špatní, to není ještě konec“, vývoj pokračuje dál, tak by mě nikdo neposlouchal. Musela jsem začít slovem, které znělo pro tyto lidi jako vábení kouzelného zvonečku. Ale mystik 5D je vlastně obyčejný člověk, který jenom dozrál do stavu svého Kristovství, vůbec o nic nejde. Netýká se to toho, jak se chová jeho tělo navenek, to vám nádherně předvádím svým sprostačením anebo mluvou, která není ani kultivovaná. Mluvím nespisovně a je to záměr. Přišla jsem pro obyčejnost. Proto, abyste odložili své pýchy a opovržení a poukázání. A když tenkrát ta paní, to bylo někde s Gabrielou Filippi na nějakém setkání, natočeném videu, mi tam napsala, že mám tlustá stehna, tak jsem se snažila vysvětlit té paní, že pokud já jdu si poslechnout, v uvozovkách „mystika“, obyčejného člověka, tak tam jdu proto, abych slyšela ty myšlenky, které z něho padají nebo ty názory. A jestliže tam pracuje v tom člověku obrovsky ještě ego, tak se snaží rozsekat ty myšlenky, aby si ten člověk něčeho nevšimnul. Takže i to ego tam pracuje naprosto perfektně a samozřejmě ty lidi já obrovsky miluji i s tím, co tam budou kritizovat nebo posuzovat, protože vím, že to ego jim slouží naprosto perfektně a že si to objednali ve svém těle. Takže ego pracuje a dělá přesně to, co má, aby zamezilo tomu člověku do jisté míry to pochopení. Takže já jsem vděčná za takovéto věci a je to pro mě hezky úsměvné a mám to ráda, vždycky se u toho obrovsky pobavím. Ano, ano, to je proces.

***Milá Ivanka, počúvam ťa od roku 2011 a nespočetnekrát som ti chcela napísať, či by sa mi nedalo nejako pomôcť, pretože som v roku 2010 ochrnula diagnózou reumatická polymyalgia, lupus, koxatróza. V novembri 2020 som v poradí na výmenu kĺbu, štítnej žľazy, problémy s pamäťou. Nejakou som to neuskutočnila. Ved' čo má prísť, to príde. Veľmi počúvam, že ľudia chcú, aby si im pomohla od bolesti atď. Aj ja som mala a mám celodenné bolesti, ktoré som sa naučila zvládať i pri nich aj pracovať. Keďže robím pri počítači, tak som vymyslela a technicky vyriešila, že môžem pri práci striedavo sedieť i stáť. No neskôr sa začali bolesti stupňovať, až prešli v neskutočné, intenzívne krče, veľmi vyčerpávajúce, aj dve až päť hodín trvajúce bolesti denne. Keď už neviem, ako to ďalej zvládnem, nadopujem sa lieky, lebo potrebujem pracovať doma aj v práci. Lekárka mi dala lieky na zníženie prahu bolesti, tak sa to dá zvládnuť. A teraz to, prečo píšem. Ivanka, hovoríš, že si máme nájsť ku každej situácii to pozitívne a mne sa to aj podarilo. Teraz môžem čakať riadnu nálož. Bola som zúfalá, bála som si sadnúť po твоjich nových prednáškach, lebo som mohla očakávať spustenie ďalších platieb, prípadne ich zosilnenie. A zrazu mi to došlo. Učím sa byť šťastná v tejto mojej situácii. Som vdáčajná, že môžem ako-tak pracovať aj s bolesťami. A keď mi začnú tie silné krče, dám si slúchadlá a počúvam tvoje prednášky. Ved' aj tak platím a iné robiť nevládzem. A akoby tie bolesti zoslabli.***

***Včera som to vyskúšala, nechám sa prekvapiť, čo sa bude diať. Ďakujem Ivanka za to, že si.***

Já jsem zrovna včera byla v Hradci Králové cvičit Feldenkraisovu techniku, je to naprostá bomba. Člověk, který se jmenoval Feldenkrais, byl ruský Žid, nebo ukrajinský Žid a před 100 lety běhal i maratóny a poranil si ošklivě koleno. Poranil si ho tak ošklivě, že mu prognóza, kterou vystavili lékaři, řekla, že už nebude nikdy běhat a že bude muset na operaci a možná že i skončí na vozíčku. Ale on se nedal, nechtěl na tu operaci a začal studovat dopodrobna anatomii těla a sledoval při svých zkoumáních svoje tělo zevnitř, to znamená se zavřenýma očima, a vymyslel neuvěřitelnou techniku, ale neuvěřitelnou, existuje na všechno v našem těle. Protože vy, když běžně máte svoji práci, svůj život, a pozor, i své odpory, tak vám tělo někde pracuje v zajetých jenom pozicích a něco úplně vypne. A to je to, co vás pak obrovsky bolí. A toto jsou miniaturní pohyby, většinou jsou vleže na zemi, kdy opravdu hýbete tělem třeba jenom po 2 milimetrech, ale pozorujete dovnitř, co se tam odehrává. Já jsem byla obrovsky nadšená, je to vlastně i takový miniaturní vhled do hmoty vašeho těla, kterým jste nikdy nebyli. Tam to pozorujete jako Vědomí a vaše neurony si začínají rozpomínat na to, jak fungovalo vaše tělo.

Děje se to přes vaši vlastní zkušenost. To nejde, aby to za vás udělal někdo jiný. Trvá to třeba rok, dva, tři, ale ta změna je obrovská. Tento pán kdysi před těmi 100 lety nikdy nemusel na operaci a běhal dál až do své smrti, protože se zbavil všeho. Pomáhá to i vrcholovým sportovcům, když se k této metodě dostanou. A já tady v listopadu budu mít tu paní na statku na pobytu na zkoušku, protože já jsem včera byla cvičit. Bylo to neuvěřitelně krásné, ta paní je z Hradce Králové a budeme ji mít na statku v příštím roce zabudovanou do týdenních pobytů. Takže vám ukáže mnohé, co budete potřebovat vědět. Existují cviky na uvolňování krční páteře, ramen, na uvolňování bederní páteře, na uvolňování kyčlí, na uvolňování rotací, na uvolňování očí, na uvolňování naprosto všeho. Mně naopak strašně moc vyhovuje, že ty pohyby jsou minimální a můžu vám říct, že po týdenním cvičení já se cítím úplně neuvěřitelně. Když jsem dělala řetězec na páteř, tak si napřed lehnete na zem, to tělo úplně volně položíte a zjistíte, že třeba se dotýká vaše pravá polovina zad celou plochou, ale ta druhá někde se nedotýká, někde se nadlehčuje a po půlhodinovém cvičení úplně miniaturních pohybů, když si lehnete, tak zjistíte, že vaše tělo je delší o 5cm a že ležíte úplně plně na celé zemi. Je to opravdu super. Tohle vám pomůže, i takovéto malé drobné cvičení každodenní. Nechat si tu půlhodinku až hodinku denně, ať ráno nebo večer, to už je jedno. Není to namáhavé. A vy, kteří už třeba léta posloucháte a už jste zjistili, jak co pracuje, tak můžete tady mít i další nástroj na to, jak si konečně pomoci sám sobě tím, že jsem vděčný, že jsem zaplatil, že jsem ty nemoci všechny měl, ale že dnes krok za krokem budu opravovat i to tělo, které jsem si před tím ve své slabosti Ducha zdemoloval tím, že jsem předal vládu hmotnému tělu. Já se na to moc těším.

*Dobrý den, prosím o předání dotazu Ivance Adamcové, jestli to bude možné odpovědět na otrokovické besedě 25.7. Této besedy se zúčastním a budu velmi ráda, pokud se podaří dotázek zodpovědět, nebo v některé z dalších nahrávek, mám předplatné a tak to nebude problém.*

*Dobrý den Ivanko, mám spoustu otázek, a jakmile jsem ti některou chtěla položit, najednou se mi nezdála důležitá. Přece jen mi ale něco dlouze vrtá hlavou a nevím, jak to uchopit a hlavně pochopit. Jsou to lymfatické potíže. Ted' k mému dotazu. Někdy v polovině manželství se u mě objevil těžký lymfedém v levé noze po prodělané kožní nemoci. Postupně během pár let se lymfatické potíže objevily po celém těle, hlavně nohy a velké břicho, otoky jsou bolestivé. Začala jsem nekontrolovatelně přibývat na váze. Ne ovšem tukem, ale obrovským zavodněním organismu. V té době mě trápilo, že s tím nic nejde dělat. Zkusila jsem vše. Mrzelo mě, že moji blízcí, a hlavně manžel, mě odsuzovali, že nic nedělám pro to, abych zhubla. Ovšem voda zhubnout nejde. Voda je těžká a mám pocit, že nosím váhu dvou lidí. Neplatí pro mě žádné redukční diety a programy a cvičení a posilování. Naopak člověk s lymfatickými otoky si může cvičením uškodit. Tohle pochopí jen člověk, který takové potíže má. Bohužel osvěty v tomto tématu je málo. Navštěvovala jsem a stále navštěvuji lymfatickou ambulanci a podstupovala jsem lymfodrenáže s doživotním verdiktem lékaře, že to nelze vyléčit a musím se smířit s tím, že bez dennodenního nošení bandáží a kompresních punčoch to nepůjde. A jediné co jde, je držet otoky pod kontrolou, aby se nezvětšovaly. Poslouchala jsem, dodržovala jsem pravidla a přijímala situaci. Smířila jsem se s tím, že si už nikdy neobuju krásné střevíčky, neboť se do nich nevejdu. Nikdy si neobléknu oblečení, které se mi líbí, neboť moje nožky jsou extrémně objemné. No co, řekla jsem si, hlavně, že můžu chodit a jiné zdravotní potíže nemám. Jsem díky Bohu jen oteklá. A svým způsobem s tím žiji už 20 let. Našla jsem si koníčky, které mě naplňovaly pohodou, trochu oprášila esoteriku a tady jsem pochopila, že život je krásný díky jiným věcem a začala jsem se dívat jinýma očima. Proto jsem viděla, že jsem připravená na další životní zkoušku. Jako spousta manželství, i to mé po 25 letech skončilo po vzájemné domluvě pro rozdílné názory a manželových nevěrách. Trvalo mi chvíli, než jsem si vše zpracovala a věřím, že správně, tedy jak nejlépe jsem uměla. S bývalým manželem jsme zůstali přátelé, navštěvujeme se a vycházíme spolu lépe nežli v manželství. Děti jsou již dospělé a vše přijaly překvapivě bez problémů a berou vše tak, že máme po pár letech širší rodinu, bohatší o mého přítele a manželovu přítelkyni a jejich rodiny. Takže jsem šťastná, svobodná a spokojená. Dokonce jsem si postavila malý a útulný domeček a jsem vděčná, že skoro ve svých 50 letech mám konečně svůj domov a zvládla jsem to sama, sice s hypotékou, kterou splácím s radostí, neboť nebýt ní, bylo by všechno asi složitější. Ale občas se mi ozve hlásek, co ta lymfa? Proč mi vlastně nefunguje? Je to platba? Nebo jsem ještě nepochopila něco, co v sobě držím a co nevidím? A je možnost, že bude zase fungovat? Mám dilema a to se ve mně pere. Zním spoustu lidí, kteří mají také lymfatické potíže, třeba můj dotaz pomůže i jim. Velmi děkuji, Ivanko, těším se na setkání za pár dní v Otrokovicích. Přeji krásné, pohodové dny.*

Tak Otrokovice nebyly, jak všichni víme už, ale ještě přišel na pořad ten tvůj dotaz. Já začnu tady na začátku, kde jsem to viděla – „někdy v polovině manželství se u mě objevil lymfedém v levé noze po prodělané kožní nemoci.“ Levá noha je hmotné tělo, to vy víte, je to hmota. Tady sis dlouho myslela, že jsi horší. Může tam být ještě samozřejmě někdo jiný v této oblasti, já nikdy nepoznám, jestli tam je víc lidských těl anebo jenom jedno, ale i to jedno stačí. A nezáleží na tom, jestli je to k sobě anebo druhému člověku, protože hmota je stoprocentní a opravdu má takovou intenzitu prožitek. Jestliže nemohu přijímat sama sebe, nemohu přijímat ani druhé a obráceně. Vy jste Vědomí a Vědomí i v druhých lidských tělech a vůbec byste neměli posuzovat ani sebe ani druhé. Ano, je velmi těžké, když ta kožní nemoc vzniká, ale i to už je začátek samozřejmě platby, kdy se vám dlouho něco nelíbí, nebo spíše někdo se vám nelíbí. Takže platba a následuje pokračování platby, kdy teda přichází úleva.

Nicméně, já jsem před chvílíčkou, před tímto dotazem, mluvila o Feldenkraisově metodě, která se týká velice maličkových, opravdu malinkých pohybů, že by ti to mohlo vyhovovat. Ta paní se jmenuje Dagmar Slezáková a je v Hradci. Rozhodně by stálo za to ji nějakým způsobem kontaktovat, když tak mi napiš, protože bych vám kontakt na ni dala. Ona vám jistě... je to dlouholetý praktik, rozumí fyzioterapii a hlavně tam zapasovává toho Feldenkraise, kterého tady budeme v příštím roce cvičit. Ta paní je úžasná, je to člověk v uvozovkách „podle mého gusta.“ Vy víte, že moje gusta je všechno, ale tohle je obrovská blízkost, kterou jsem tam našla a je tam hlavně i ten člověk obrovsky čistý a charakterní a obyčejný.

Lymfa všeobecně je spojená s jedničkou a s dvojkou. Tyto dvě čakry velice blízce a úzce spolupracují, protože když vám něco není vhod, považujete to jakoby za špatné, tak když je to velice silné, tak je ovlivněná i dvojkou, že vám vadí, že se toto odehrává. A tam už potom začíná být zadržování vody v těle. Nicméně já jsem vám kdysi vyprávěla o panu Kalíkovi a o jejich známých samozřejmě, kdy jedna žena z jeho okolí tady na Lounsku trpěla vlastně obrovskou obezitou, pozor obezitou. Na začátku si mysleli, že to je obezita, než zjistili, že tato žena má ucpaný lymfatický systém. A byla na operaci. Ta žena měla asi 240 kilo. Dneska je ještě sice pořád silná, ale už má asi jenom 120, což je vlastně polovina z hmotnosti a samozřejmě kolísá to, ale už se s tím dá žít. Před tím to nešlo, protože když ten člověk si lehne, tak zkrátka nevstane, on se rozleje po posteli a to je tak obrovská zátěž. Zkuste si představit, že byste neustále na sobě nosili tři, čtyři pytle brambor nebo cementu, to je něco neuvěřitelného a vesměs to byla voda. Já si pamatuju, že tenkrát tu operaci jí dělali někde v pražském endokrinologickém ústavu, ale já si přesně nepamatuju ty věci. Zkuste se o to zajímat, jestli by někde nešlo tou nápravou to udělat. Ale já si myslím, že by vám mohla pomoci ta cvičební metoda toho Feldenkraise, protože to jsou miniaturní pohyby a znám ženu, která od dětství kdysi dávno a dnes už je jí přes 40 let, si porušila a ohnula kostrč při jednom pádu a nikdo s tím nic neudělal, tvrdili, že to nejde a po cvičení Feldenkraise má tu kostrč rovnou. To tělo si to samo opravilo. Takže tohle je opravdu nadčasová metoda, kterou byste asi měli využít.

***Moc vás zdravím paní Ivanko Adamcová. V minulosti jsem byla na některých vašich přednáškách a byla jsem vždy moc nadšená. Nechci vás***

***obtěžovat, ale aktuálně řeším jeden vážný osobní problém a nevím, co s ním. Napadlo mě, že byste mi mohla poradit, tak to zkusím popsat. Je mi 42 let, bydlím v Praze a asi 2 roky mám partnera. Máme každý svůj byt a tak polovinu týdne býváme spolu. Zpočátku bylo vše krásné, ale za nějakou dobu jsem měla podezření, že něco není v pořádku. Vypínal si na telefonu zvonění, často říkal, že chce být sám. Začala jsem kolem toho zjišťovat a zjistila jsem, že má další jiné baby, za kterými chodí. Několikrát jsem se s ním rozešla, nic to s ním nedělalo, a vždy se vrátila. Já ho moc miluji a chci ho pro život, ale takhle to nedávám. Potřebovala bych ho nějak probrat, nějak s ním zatřepat, aby se napravil a vzpamatoval, ale moje odchody od něj nepomáhají. Co byste mi prosím doporučila? Vycházejte prosím z toho, že ho nechci ztratit. Ještě jednou se omlouvám, že obtěžuji. Děkuji moc.***

Řeknu ti jedno. Ty ho nemůžeš nikdy ztratit, když ho budeš pořád milovat. Ale ty ho teď nemiluješ, to je problém, který si neuvědomuješ. Láska znamená, že toho člověka mám ráda bez negativních emocí, které na něj směřuji, a tobě se nelíbí věci, které se tam odehrávají, a nemůžeš milovat to tělo, které není jeho skutečnou variantou. Jeho skutečná realita je Vědomí. Jestliže útočíš na to jeho tělo, trháš si jeho Vědomí od svého. Správný přístup je, že když vidím, že nezabírají moje odchody, to znamená, že tomu člověku na mně nezáleží a má i jiné baby, jak tady píšeš, tak je lepší mu tu svobodu věnovat a dát a zkrotit si svoje vlastní tělo. Chceš někoho, kdo tě nechce, kdo se zajímá o vícero hmotných schránek a to je jeho realita. Buď ho budeš milovat takového, jaký je, ale nemusíš s ním být, nebo ho budeš milovat takového jaký je, ale budeš s ním a budeš počítat s tím, že to tak má. Ale když ti to bude rvát srdce a rvát tvoje Vědomí, tak je lepší se rozhodnout a vyřešit si to tím, že se s ním natrvalo rozejdu.

Ego vždycky chce opak. Už jsem vysvětlovala, že když půjdete po ulici a uvidíte žebráka a nedáte mu, tak ego bude proti vám útočit, že jste lakomci. A když mu dáte, tak bude proti němu útočit, že on to určitě propije. Vy mu nemusíte dát, ale jestli on v osudu má, že mu někdo dát má, tak jste to i vy, neboť je to jedno jediné Vědomí v osudu nastaveném.

Já být na tvém místě, tak se s ním rozejdu a budu ho mít pořád ráda za to, co jsem s ním hezkého prožila, ale vyřešíš si s tím obrovské problémy, které najednou zmizí, jsou pryč. Nechce to ale podlehnout tomu chtění být s ním zase fyzicky blízko, protože tě to zraňuje, takže se jenom rozhodni. Nejde to udělat obojí. Zase opakuji, nemůžete sedět jedním zadkem na dvou židlích.

***Milá Ivanko, velice tě zdravím a moc prosím, bude-li to možné, o vysvětlení následujícího. Ivanku poslouchám velice dlouho, asi od roku 2011 a pozoruji, že jsem se za tak dlouhou dobu hodně posunula. Jak krásně probíhají platby a jak se vše jakoby usazuje a utřepává, ale co mi nejde do hlavy, je, že asi půl roku jako bych byla pro ostatní lidi neviditelná. Například v práci, na poradě sedíme, je to asi 10 lidí, probíhá diskuze, na mě nikdo nezavádí ani očima ani mi skoro nedávají úkoly,***

***což mi nevadí, jako bych tam vůbec nebyla. Šéfová, když přijde do kanceláře, se ke mně postaví zásadně bokem, ne čelem, ale baví se se mnou. I nejbližší kolegyně sice komunikují a já se snažím užívat humoru, což se mi dost daří. Ostatní kolegové jsou také v souladu, ale takřka vůbec mi nevěnují pozornost. Oni mě snad nevidí?! Když přijde klient do kanceláře, v 80% se podívá, začne mluvit na kolegyni. Dříve to tak nebylo, spíše naopak. Moje sprízněná duše mi řekla, že v práci přijde každý na přetřes, ale já prý nikdy. Copak jsem přestala úplně vyzařovat nebo existovat? Co se to může dít? Dobrá zpráva je, že výplatu mi normálně posílají, na to nezapomněli. Ale Ivanko i v tramvaji skoro každý si sedne jinam, než vedle mě, projde jako bych tam vůbec neseděla a opravdu dbám o hygienu tělesnou i ústní. Ivanko, moc ti děkuji za vysvětlení. Není to sice nějak nepřijemné, ale nevím, co se to děje. Objímám a těším se v červenci do Otrokovic.***

Tady jsi popsala, já to teď nevidím, jo -“ copak jsem přestala úplně vyzařovat nebo existovat?“, zapomeň na vyzařování (smích), hoď to úplně za hlavu, až ti to přestane být jedno. Tam tě zkouší přece jenom tvoje Vědomí hmotné, že přece jenom něco bys od toho světa chtěla. Vzpomeň si na pana doktora Tomáše, on tam měl nádhernou jakoby duchovní hru, která se jmenovala „Hra na mrtvolu“ (smích). Zkrátka když zemřeš, nikdo tě nevidí, nic nevlastníš, protože na peníze nedosáhneš, když jsi mrtvá, na věci nedosáhneš, jídlo teda jíst asi musíš, ale je to takové bez usilování. Nic si nepřivlastňuješ, ani když tě někdo pochválí, ani když tě někdo ignoruje, ani když tě někdo pohání. Je to úplně úžasné a nemělo by ti to překážet. Krásné je si z toho dělat prču, což tam teda jsem zaslechla, zahlédla, takže to ti chválím (smích). Nezaměřuj se vůbec na nic, je to tak, jak to je. Já jako Iva, ano vy mě znáte všichni, takže pro vás jsem vlastně ten, na kterého dohlédnete, ale já běžně na ulici si obrovsky, ale obrovsky užívám tu anonymitu. Je mi hrozně dobře. A když budu v davu, tak budu mlčet, budu stranou, budu pozorovat reakce druhých lidských těl a bude mi strašně dobře, protože nemusím nic dělat a nemusím se angažovat. A už takhle se v tom svém životě angažuju pro jednotné Vědomí a to je hodně náročné. Vždyť se neodehrávají žádné špatné věci. Až ti tohle bude naprosto jedno, že jsi neviditelná... ano, já také budu neviditelná. Už jsem vyprávěla mnoho příběhů, ale to bylo v období nebo v příbězích, kde jsem zasahovala do hodně agresivních záležitostí a zůstala jsem pro ty agresivní lidi naprosto neviditelná, protože jsem vůči nim neměla jedinou myšlenku, která by mě s nimi spojila, a oni by mi ublížili. Tohle je úplně bez závad, jsi v práci, tam zkrátka jsou lidé. Přestaň sledovat, jestli si šéfová stoupá bokem anebo je k tobě tváří, dívá se na tebe a jestli o tobě lidé nemluví. Ne, není důvod.

Loučím se s vámi a těším se ještě tento měsíc, protože máme skluz, na další audio. Mám vás ráda. Vaše Ivanka.